

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2018/C 112/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2018/C 112/02	Spojené věci C-360/15 a C-31/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 30. ledna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State – Nizozemsko) – College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort v. X BV (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV v. Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16) „Řízení o předběžné otázce — Služby na vnitřním trhu — Směrnice 2006/123/ES — Oblast působnosti — Článek 2 odst. 2 písm. c) — Vyloučení služeb a sítí elektronických komunikací — Článek 4 bod 1 — Pojem ‚služba‘ — Maloobchod s výrobky — Kapitola III — Svoboda usazování pro poskytovatele — Použitelnost na čistě vnitrostátní situace — Článek 15 — Požadavky podléhající hodnocení — Územní omezení — Územní plán, který zakazuje činnost maloobchodního prodeje výrobků malých rozměrů na územích nacházejících se mimo centrum obce — Ochrana městského prostředí — Oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/20/ES — Peněžní poplatky související s umístěním zařízení určených veřejné síti elektronických komunikací“	2
---------------	--	---

2018/C 112/03	Věc C-261/16 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 1. února 2018 – Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Článek 101 SFEU — Stanovení cen — Služby mezinárodní letecké přepravy — Dohoda o stanovení cen mající vliv na konečnou cenu služeb“	3
---------------	---	---

2018/C 112/04	Věc C-263/16 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 1. února 2018 – Schenker Ltd v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Článek 101 SFEU — Stanovení cen — Služby mezinárodní letecké dopravy — Cenová dohoda ovlivňující konečnou cenu služeb“	3
2018/C 112/05	Věc C-264/16 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 1. února 2018 – Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Článek 101 SFEU — Stanovení cen — Služby mezinárodní letecké dopravy — Cenová dohoda ovlivňující konečnou cenu služeb“	4
2018/C 112/06	Věc C-271/16 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 1. února 2018 – Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Článek 101 odst. 1 SFEU — Stanovení cen — Mezinárodní letecké spediční služby — Dohoda o cenách s dopadem na konečnou cenu služeb“	4
2018/C 112/07	Věc C-106/17: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 31. ledna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Szczecinie – Polsko) – Paweł Hofsoe v. LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG „Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Článek 11 odst. 1 písm. b) a článek 13 odst. 2 — Příslušnost ve věcech pojištění — Osobní působnost — Pojem ‚poškozený‘ — Podnikatel v odvětví pojišťovnictví — Vyloučení“	5
2018/C 112/08	Věc C-625/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 3. listopadu 2017 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG	5
2018/C 112/09	Věc C-641/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht München (Německo) dne 17. listopadu 2017 – College Pension Plan of British Columbia v. Finanzamt München III	6
2018/C 112/10	Věc C-645/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Frankfurt am Main (Německo) dne 20. listopadu 2017 – Emirates Airlines – Direktion für Deutschland v. Aylin Wüst, Peter Wüst	7
2018/C 112/11	Věc C-649/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 21. listopadu 2017 – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. v. Amazon EU Sàrl	7
2018/C 112/12	Věc C-666/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. listopadu 2017 AlzChem AG proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 7. září 2017 ve věci T-451/15, AlzChem AG v. Komise	8
2018/C 112/13	Věc C-673/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 30. listopadu 2017 – Planet49 GmbH v. Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	9
2018/C 112/14	Věc C-681/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 6. prosince 2017 – slewo // schlafen leben wohnen GmbH v. Sascha Ledowski	10
2018/C 112/15	Věc C-682/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 6. prosince 2017 – ExxonMobil Production Deutschland GmbH v. Spolková republika Německo	11
2018/C 112/16	Věc C-688/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 8. prosince 2017 – Bayer Pharma AG v. Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt. a Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.	12

2018/C 112/17	Věc C-690/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 8. prosince 2017 – ÖKO-Test Verlag GmbH v. Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG	13
2018/C 112/18	Věc C-691/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 11. prosince 2017 – PORR Építési Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	13
2018/C 112/19	Věc C-697/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 11. prosince 2017 – Telecom Italia SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)	14
2018/C 112/20	Věc C-702/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 14. prosince 2017 – Unareti SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico a další	15
2018/C 112/21	Věc C-709/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. prosince 2017 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 10. října 2017 ve věci T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd v. Evropská komise	16
2018/C 112/22	Věc C-710/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 18. prosince 2017 – CCC – Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa v. Comune di Tarvisio	16
2018/C 112/23	Věc C-712/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Itálie) dne 20. prosince 2017 – EN.SA. Srl v. Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso	17
2018/C 112/24	Věc C-715/17: Žaloba podaná dne 21. prosince 2017 – Evropská komise v. Polská republika	18
2018/C 112/25	Věc C-718/17: Žaloba podaná dne 22. prosince 2017 – Evropská komise v. Maďarsko	19
2018/C 112/26	Věc C-719/17: Žaloba podaná dne 22. prosince 2017 – Evropská komise v. Česká republika	19
2018/C 112/27	Věc C-728/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. prosince 2017 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 13. října 2017 ve věci T-572/16, Brouillard v. Komise	20
2018/C 112/28	Věc C-25/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okražen sad Blagoevgrad (Bulharsko) dne 16. ledna 2018 – Bryan Andrew Ker v. Pavlo Postnov a Natalia Postnova	21
2018/C 112/29	Věc C-33/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour du travail de Liège (Belgie) dne 18. ledna 2018 – V v. Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL	22
2018/C 112/30	Věc C-37/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 19. ledna 2018 – Vueling Airlines SA v. Jean-Luc Poignant	23
2018/C 112/31	Věc C-43/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 24. ledna 2018 – Compagnie d'entreprises CFE SA v. Région de Bruxelles-Capitale	24
2018/C 112/32	Věc C-51/18: Žaloba podaná dne 29. ledna 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika	25
2018/C 112/33	Věc C-61/18: Žaloba podaná dne 31. ledna 2018 – Evropská komise v. Bulharská republika	25
2018/C 112/34	Věc C-76/18: Žaloba podaná dne 6. února 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika	26

2018/C 112/35	Věc C-77/18: Žaloba podaná dne 6. února 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika	27
2018/C 112/36	Věc C-79/18: Žaloba podaná dne 6. února 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika	28
Tribunál		
2018/C 112/37	Věc T-74/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. února 2018 – POA v. Komise „Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se žádosti o zápis názvu na základě nařízení (EU) č. 1151/2012 — Dokumenty pocházející od Komise — Dokumenty pocházející od členského státu — Článek 4 odst. 5 nařízení č. 1049/2001 — Odepření přístupu — Povinnost uvést odůvodnění — Výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu — Výjimka týkající se ochrany soudního řízení — Rozsah, v jakém unijní orgán a unijní soud přezkoumávají důvody namítané členským státem“	29
2018/C 112/38	Věc T-879/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. února 2018 Sony Interactive Entertainment Europe v. EUIPO – Marpefa (Vieta) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o zrušení — Obrazová ochranná známka Evropské unie Vieta — Skutečné užívání ochranné známky — Rozhodnutí přijaté v návaznosti na zrušení předchozího rozhodnutí Tribunálem — Článek 65 odst. 6 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 72 odst. 6 nařízení (EU) č. 2017/1001] — Překážka věci rozsouzené“	30
2018/C 112/39	Věc T-118/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. února 2018 – Institute for Direct Democracy in Europe v. Parlament „Institucionální právo — Evropský parlament — Rozhodnutí o poskytnutí grantu politické nadaci za rok 2017 a o předběžném financování do výše 33 % maximální částky grantu a povinnost zřídit bankovní záruku na předběžné financování — Žaloba na neplatnost — Napadnutelný akt — Přípustnost — Povinnost jednat nestranně — Právo na obhajobu — Finanční nařízení — Prováděcí pravidla k finančnímu nařízení — Nařízení (ES) č. 2004/2003 — Proportionalita“	30
2018/C 112/40	Věc T-759/16: Usnesení Tribunálu ze dne 23. ledna 2018 – Campailla v. Evropská unie „Žaloba na náhradu škody — Institucionální právo — Odpovědnost Evropské unie — Rozhodnutí Tribunálu a Soudního dvora — Žaloba odmítnutá Tribunálem jako nepřipustná — Kasační opravný prostředek odmítnutý jako nepřipustný z důvodu absence zastoupení — Zjevně nepřipustná žaloba“	31
2018/C 112/41	Věc T-265/17: Usnesení Tribunálu ze dne 1. února 2018 – ExpressVPN v. EUIPO (EXPRESSVPN) „Ochranná známka Evropské unie — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka EXPRESSVPN — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Návrh na změnu rozhodnutí — Jediný bod návrhových žádání — Nepřipustnost“	32
2018/C 112/42	Věc T-14/18: Žaloba podaná dne 16. ledna 2018 – Řecko v. Komise	32
2018/C 112/43	Věc T-19/18: Žaloba podaná dne 19. ledna 2018 – Litevská republika v. Evropská komise	33
2018/C 112/44	Věc T-20/18: Žaloba podaná dne 17. ledna 2018 – CV v. Komise	34
2018/C 112/45	Věc T-26/18: Žaloba podaná dne 19. ledna 2018 – Francie v. Komise	35
2018/C 112/46	Věc T-29/18: Žaloba podaná dne 19. ledna 2018 – Planet v. Komise	36
2018/C 112/47	Věc T-31/18: Žaloba podaná dne 20. ledna 2018 – Izuzquiza a Semsrott v. Frontex	36
2018/C 112/48	Věc T-33/18: Žaloba podaná dne 23. ledna 2018 – Pracsis a Conceptexpo Project v. Komise a EACEA	37
2018/C 112/49	Věc T-39/18: Žaloba podaná dne 25. ledna 2018 – VF v. ECB	38

2018/C 112/50	Věc T-52/18: Žaloba podaná dne 30. ledna 2018 – Teollisuuden Voima v. Komise	39
2018/C 112/51	Věc T-53/18: Žaloba podaná dne 31. ledna 2018 – Německo v. Komise	40
2018/C 112/52	Věc T-58/18: Žaloba podaná dne 2. února 2018 – Mahr v. EUIPO – Especialidades Vira (Xocolat) . .	41
2018/C 112/53	Věc T-59/18: Žaloba podaná dne 5. února 2018 – Endoceutics v. EUIPO – Merck (FEMIVIA)	42
2018/C 112/54	Věc T-67/18: Žaloba podaná dne 5. února 2018 – Probelte v. Komise	42
2018/C 112/55	Věc T-68/18: Žaloba podaná dne 7. února 2018 – Fränkischer Weinbauverband v. EUIPO (Tvar láhve)	44
2018/C 112/56	Věc T-69/18: Žaloba podaná dne 5. února 2018 – Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe a CarePool Hannover v. Komise	44
2018/C 112/57	Věc T-70/18: Žaloba podaná dne 7. února 2018 – Sonova Holding v. EUIPO (HEAR THE WORLD)	45
2018/C 112/58	Věc T-71/18: Žaloba podaná dne 8. února 2018 – Itálie v. Komise	45
2018/C 112/59	Věc T-74/18: Žaloba podaná dne 6. února 2018 – Visi/one v. EUIPO – EasyFix (informační tabule pro vozidla)	47
2018/C 112/60	Věc T-75/18: Žaloba podaná dne 6. února 2018 – MPM-Quality v. EUIPO – Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)	47
2018/C 112/61	Věc T-78/18: Žaloba podaná dne 9. února 2018 – AB Mauri Italy v. EUIPO – Lesaffre et Compagnie (FERMIN)	48

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2018/C 112/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 104, 19.3.2018

Dřívější publikace

Úř. věst. C 94, 12.3.2018

Úř. věst. C 83, 5.3.2018

Úř. věst. C 72, 26.2.2018

Úř. věst. C 63, 19.2.2018

Úř. věst. C 52, 12.2.2018

Úř. věst. C 42, 5.2.2018

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 30. ledna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State – Nizozemsko) – College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort v. X BV (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV v. Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16)

(Spojené věci C-360/15 a C-31/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Služby na vnitřním trhu — Směrnice 2006/123/ES — Oblast působnosti — Článek 2 odst. 2 písm. c) — Vyloučení služeb a sítí elektronických komunikací — Článek 4 bod 1 — Pojem ‚služba‘ — Maloobchod s výrobky — Kapitola III — Svoboda usazování pro poskytovatele — Použitelnost na čistě vnitrostátní situace — Článek 15 — Požadavky podléhající hodnocení — Územní omezení — Územní plán, který zakazuje činnost maloobchodního prodeje výrobků malých rozměrů na územích nacházejících se mimo centrum obce — Ochrana městského prostředí — Oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/20/ES — Peněžní poplatky související s umístěním zařízení určených veřejné síti elektronických komunikací“

(2018/C 112/02)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobci: College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV (C-31/16)

Žalovaní: X BV (C-360/15), Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16)

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 2 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu je třeba vykládat v tom smyslu, že se nepoužije na poplatky, v jejichž případě se skutečnost zakládající poplatkovou povinnost váže k právu podniků oprávněných k zajišťování sítí a k poskytování služeb elektronických komunikací instalovat kabely pro veřejnou síť elektronických komunikací.
- 2) Článek 4 odst. 1 směrnice 2006/123 musí být vykládán v tom smyslu, že pro účely použití této směrnice je činnost maloobchodního prodeje výrobků „službou“.
- 3) Ustanovení kapitoly III směrnice 2006/123, která se týká svobody usazování pro poskytovatele, musí být vykládána v tom smyslu, že se použijí rovněž v situaci, v níž se veškeré relevantní prvky nacházejí pouze uvnitř jednoho členského státu.

- 4) Článek 15 odst. 1 směrnice 2006/123 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby pravidla obsažená v územním plánu obce zakazovala činnost maloobchodního prodeje výrobků malých rozměrů v zeměpisných oblastech nacházejících se mimo střed této obce, pokud jsou splněny veškeré podmínky, jež jsou uvedeny v čl. 15 odst. 3 této směrnice, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 346, 19.10.2015, Úř. věst. C 136, 18.4.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 1. února 2018 – Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd v. Evropská komise

(Věc C-261/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Článek 101 SFEU — Stanovení cen — Služby mezinárodní letecké přepravy — Dohoda o stanovení cen mající vliv na konečnou cenu služeb“

(2018/C 112/03)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (zástupci: U. Denzel, C. von Köckritz a C. Klöppner, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: A. Dawes, H. Leupold a G. Meessen, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd [Uxbridge (Spojené království)], Kühne + Nagel Ltd [Šanghaj (Čína)] a Kühne + Nagel Ltd [Hongkong (Čína)] ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 251, 11.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 1. února 2018 – Schenker Ltd v. Evropská komise

(Věc C-263/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Článek 101 SFEU — Stanovení cen — Služby mezinárodní letecké dopravy — Cenová dohoda ovlivňující konečnou cenu služeb“

(2018/C 112/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Schenker Ltd (zástupci: F. Montag a M. Eisenbarth, Rechtsanwälte, F. Hoseinian, advokat)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: A. Dawes, H. Leupold a G. Meessen, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnost Schenker Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C, 243, 4.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 1. února 2018 – Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd v. Evropská komise

(Věc C-264/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Článek 101 SFEU — Stanovení cen — Služby mezinárodní letecké dopravy — Cenová dohoda ovlivňující konečnou cenu služeb“

(2018/C 112/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd (zástupci: F. Montag a M. Eisenbarth, Rechtsanwälte), F. Hoseinian, advokat)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: A. Dawes, H. Leupold a G. Meessen, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 243, 4.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 1. února 2018 – Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd v. Evropská komise

(Věc C-271/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Článek 101 odst. 1 SFEU — Stanovení cen — Mezinárodní letecké spediční služby — Dohoda o cenách s dopadem na konečnou cenu služeb“

(2018/C 112/06)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd (zástupci: S. Mobley, A. Stratakis a A. Gamble, solicitors)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: V. Bottka, G. Meessen a P.J.O. Van Nuffel, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

- 2) Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG a Panalpina China Ltd ponosou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 243, 4.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 31. ledna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Szczecinie – Polsko) – Paweł Hofsoe v. LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG

(Věc C-106/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Článek 11 odst. 1 písm. b) a článek 13 odst. 2 — Příslušnost ve věcech pojištění — Osobní působnost — Pojem ‚poškozený‘ — Podnikatel v odvětví pojišťovnictví — Vyloučení“

(2018/C 112/07)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Účastníci původního řízení

Žalobce: Paweł Hofsoe

Žalovaná: LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG

Výrok

Článek 13 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být ve spojení s čl. 11 odst. 1 písm. b) téhož nařízení vykládán v tom smyslu, že se ho nemůže dovolávat fyzická osoba, jejíž profesionální činnost spočívá zejména ve vymáhání nároků na náhradu škody od pojišťovny a která se na základě smlouvy o postoupení pohledávky uzavřené s obětí dopravní nehody domáhá u soudu členského státu bydliště poškozeného určení občanskoprávní odpovědnosti pojišťovny viníka této nehody a tento pojišťovna má sídlo v jiném členském státě než v členském státě bydliště poškozeného.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 202, 26.6.2017.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 3. listopadu 2017 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

(Věc C-625/17)

(2018/C 112/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

Odpůrce: Finanzamt Feldkirch

Předběžná otázka

Je právní úprava, která stanoví poplatek z bilanční sumy úvěrových institucí, v rozporu s volným pohybem služeb podle článku 56 a násl. SFEU nebo s volným pohybem kapitálu a plateb podle článku 63 SFEU, je-li od úvěrové instituce se sídlem v Rakousku požadováno zaplacení poplatku za bankovní obchody s klienty v ostatních státech Evropské unie, zatímco v případě úvěrové instituce se sídlem v Rakousku, která takovéto obchody provádí jako vedoucí skupiny úvěrových institucí prostřednictvím úvěrové instituce, která je součástí skupiny, má sídlo v jiném státě Evropské unie, a jejíž bilance musí být z důvodu členství ve skupině konsolidována s bilancí úvěrové instituce, která působí jako vedoucí skupiny, to neplatí, protože tento poplatek je nutno zaplatit z nekonsolidované (nezahrnuté do koncernové účetní závěrky) bilanční sumy?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht München (Německo) dne 17. listopadu 2017 – College Pension Plan of British Columbia v. Finanzamt München III

(Věc C-641/17)

(2018/C 112/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: College Pension Plan of British Columbia

Žalovaný: Finanzamt München III

Předběžné otázky

- 1) Brání volný pohyb kapitálu podle čl. 63 odst. 1 SFEU ve spojení s článkem 65 SFEU právním úpravám členského státu, prostřednictvím nichž nerezidentní instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění, která je ve svých podstatných strukturách srovnatelná s německým penzijním fondem, nezíská osvobození od daně z kapitálových výnosů vztahující se na dividendy, zatímco odpovídající vyplacení dividend tuzemským penzijním fondům nevede k žádnému zvýšení dluhu daně z příjmu právnických osob nebo k jeho poměrně nízkému zvýšení, protože posledně uvedené penzijní fondy mají možnost snížit ve vyměrovacím řízení svůj zisk podléhající dani odpočtem rezerv na povinnosti platit důchody a odvedenou daň z kapitálových výnosů neutralizovat započetím a vrácením, pokud částka daně z příjmu právnických osob, kterou je třeba odvést, je nižší než částka započtení?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je omezení volného pohybu kapitálu prostřednictvím § 32 odst. 1 bodu 2 KStG podle článku 63 SFEU ve spojení s čl. 64 odst. 1 SFEU přípustné vůči třetím státům, protože souvisí s poskytováním finančních služeb?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Frankfurt am Main (Německo) dne 20. listopadu 2017 – Emirates Airlines – Direktion für Deutschland v. Aylin Wüst, Peter Wüst

(Věc C-645/17)

(2018/C 112/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Frankfurt am Main

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Emirates Airlines – Direktion für Deutschland

Odpůrci: Aylin Wüst, Peter Wüst

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 5 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ ze dne 11. února 2004 vykládán v tom smyslu, že dočasné uzavření letiště v důsledku nehody letadla během přistávání představuje mimořádnou okolnost?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Musí být čl. 5 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004 vykládán v tom smyslu, že dočasné uzavření letiště představuje mimořádnou okolnost i tehdy, když letadlo, které mělo nehodu, patřilo k leteckému parku dopravce, který se v souvislosti se zpožděním letu, k němuž došlo v důsledku uzavření letiště, odvolává na mimořádnou okolnost?

- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku:

Musí být čl. 5 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004 vykládán v tom smyslu, že i v případě, že letadlo, které mělo nehodu, patřilo k leteckému parku dopravce, který se v souvislosti se zpožděním letu, k němuž došlo v důsledku uzavření letiště, odvolává na mimořádnou okolnost, bylo více než tříhodinové zpoždění na přiletu „způsobeno“ touto mimořádnou okolností?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 21. listopadu 2017 – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. v. Amazon EU Sàrl

(Věc C-649/17)

(2018/C 112/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Amazon EU Sàrl

Předběžné otázky

Soudnímu dvoru Evropské unie se předkládají následující předběžné otázky, jež se týkají výkladu čl. 6 odst. 1 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU⁽¹⁾ ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů.

- 1) Mohou členské státy stanovit takové ustanovení, jako je ustanovení čl. 246a § 1 odst. 1 první věty bodu 2 EGBGB (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch – úvodní zákon k občanskému zákoníku), podle které je obchodník povinen v rámci smluv uzavíraných na dálku poskytnout při jejich uzavírání spotřebiteli [nikoli jen tehdy, pokud existuje, ale] vždy své telefonní číslo před přijetím návrhu k uzavření smlouvy?
- 2) Je třeba pojem „gegebenenfalls“ (pokud existuje), který je použit v [německém jazykovém znění] čl. 6 odst. 1 písm. c) směrnice 2011/83/EU, vykládat v tom smyslu, že obchodník musí poskytnout informace výlučně o aktuálních prostředcích komunikace, které jsou již v jeho podniku k dispozici, což znamená, že nemá povinnost zřídit novou telefonní linku, číslo faxu nebo účet elektronické pošty, pokud se rozhodne, že ve svém podniku bude uzavírat rovněž smlouvy na dálku?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku:

Je třeba pojem „gegebenenfalls“ (pokud existuje), který je použit v [německém jazykovém znění] čl. 6 odst. 1 písm. c) směrnice 2011/83/EU, vykládat v tom smyslu, že k dispozici jsou pouze takové prostředky komunikace, které již obchodník ve skutečnosti využívá, aby kontaktoval spotřebitele při uzavírání smluv na dálku, nebo jsou k dispozici i jiné komunikační prostředky, jež obchodník využíval výlučně k jiným účelům, jako je komunikace s jinými obchodníky či orgány?

- 4) Je výčet komunikačních prostředků, jenž je uveden v čl. 6 odst. 1 písm. c) směrnice 2011/83/EU, tj. konkrétně telefonní číslo, číslo faxu a e-mailová adresa, taxativní, nebo může obchodník rovněž využít jiné komunikační prostředky, které v uvedeném výčtu nejsou uvedeny, jako je internetový chat nebo systém zpětného telefonického volání, je-li tím zajištěn rychlý kontakt a efektivní komunikace?
- 5) Je použití požadavku na transparentnost zakotveného v čl. 6 odst. 1 směrnice 2011/83/EU, podle něhož má obchodník povinnost informovat spotřebitele o komunikačních prostředcích stanovených v čl. 6 odst. 1 písm. c) směrnice 2011/83/EU jasným a srozumitelným způsobem, podmíněno tím, že informace musí být podány rychle a efektivně?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2011, L 304, s. 64.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. listopadu 2017 AlzChem AG proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 7. září 2017 ve věci T-451/15, AlzChem AG v. Komise

(Věc C-666/17 P)

(2018/C 112/12)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: AlzChem AG (zástupci: A. Borsos, avocat, J. A. Guerrero Pérez, abogado)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou,
- zrušil napadený rozsudek,
- zrušil sporné rozhodnutí, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) První důvod: nesprávné právní posouzení a zjevně nesprávné posouzení při uplatnění obecné domněnky vycházející z výjimky týkající se ochrany cílů vyšetřování vedeného Unií:
  - nesprávné právní posouzení Komise při uplatnění obecné domněnky související s výjimkou z práva na přístup k již existujícím konkrétně označeným dokumentům,
  - nesprávné právní posouzení Komise týkající se ochrany cílů probíhajících vyšetřování v rámci žádostí o přístup k již existujícím konkrétně označeným dokumentům,
  - nesprávné právní posouzení a zjevně nesprávné posouzení Komise při posuzování převažujícího veřejného zájmu spočívajícího v ochraně práva na účinný procesní prostředek (článek 47 Listiny základních práv), a
  - nesprávné právní posouzení Komise týkající uplatnění základního práva na přístup k dokumentům (článek 42 Listiny základních práv).
- 2) Druhý důvod: porušení povinnosti odůvodnit zamítnutí přístupu k dokumentům v nedůvěrném znění v prostorách Komise.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 30. listopadu 2017 – Planet49 GmbH v. Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Věc C-673/17)

(2018/C 112/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Planet49 GmbH

Odpůrce: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Předběžné otázky

- 1) a) Jedná se o účinný souhlas ve smyslu čl. 5 odst. 3 a čl. 2 písm. f) směrnice 2002/58/ES⁽¹⁾ ve spojení s čl. 2 písm. h) směrnice 95/46/ES⁽²⁾, pokud uchovávání informací nebo přístup k informacím, jež jsou již uchovány v koncovém zařízení uživatele, je povoleno předem nastaveným políčkem na zaškrtnutí, jež musí uživatel k odmítnutí svého souhlasu zvolit?
- b) Je při použití čl. 5 odst. 2 a čl. 2 písm. f) směrnice 2002/58/ES ve spojení s čl. 2 písm. h) směrnice 95/46/ES rozdíl, pokud se v případě uložených nebo získaných informací jedná o osobní údaje?
- c) Byl za okolností uvedených v otázce 1 a) udělen účinný souhlas ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679⁽³⁾?

- 2) Jaké informace musí poskytovatel služby v rámci jasných a úplných informací podle čl. 5 odst. 3 směrnice 2002/58/ES poskytnout uživateli? Náleží mezi ně rovněž doba funkčnosti cookies a otázka, zda má ke cookies přístup třetí osoba?

- ⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), (Úř. věst. 2002, L 201, s. 37).
- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 1995, L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355).
- ⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 6. prosince 2017 – slewo // schlafen leben wohnen GmbH v. Sascha Ledowski

(Věc C-681/17)

(2018/C 112/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci/ Účastnice původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: slewo // schlafen leben wohnen GmbH

Odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Sascha Ledowski

Předběžné otázky

Soudnímu dvoru Evropské unie se k výkladu článku 16 písm. e), jakož i – případně čl. 6 odst. 1 písm. k) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ⁽¹⁾, předkládají podle článku 267 SFEU následující předběžné otázky:

1. Je třeba článek 16 písm. e) směrnice o právech spotřebitelů vykládat v tom smyslu, že ke zboží uvedenému v tomto ustanovení, které není možné vrátit z důvodu ochrany zdraví nebo z hygienických důvodů, patří také zboží (jako například matrace), které sice může při určeném způsobu použití přijít do přímého kontaktu s lidským tělem, avšak které lze prostřednictvím vhodného vyčištění obchodníkem uvést znovu do prodeje?
2. Pokud je třeba na první otázku odpovědět kladně:
  - a) Jaké předpoklady musí splnit obal zboží, aby jej bylo možné považovat za uzavřený obal ve smyslu článku 16 písm. e) směrnice o právech spotřebitelů?
a
  - b) Musí informace, kterou má obchodník poskytnout spotřebiteli podle čl. 6 odst. 1 písm. k) směrnice o právech spotřebitelů před tím, než je vázán smlouvou, upozornit spotřebitele na to, že jeho právo odstoupit od smlouvy zaniká při odstranění uzavřeného obalu a odkázat přitom konkrétně na předmět koupě (v tomto případě matraci)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2011, L 304, s. 64.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 6. prosince 2017 – ExxonMobil Production Deutschland GmbH v. Spolková republika Německo

(Věc C-682/17)

(2018/C 112/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

1. Je zařízení, které vyrábí produkt, jehož výroba nespadá do činností uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES⁽¹⁾ (v tomto případě výroba síry) a v němž je současně vykonávána činnost „Spalování paliv v zařízeních s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW“, která podléhá povinnému režimu obchodování s emisními povolenkami podle přílohy I směrnice 2003/87/ES, výrobcem elektřiny ve smyslu čl. 3 písm. u) směrnice 2003/87/ES, pokud se ve vedlejším zařízení tohoto zařízení vyrábí rovněž elektřina pro zařízení a (nepatrná) část této elektřiny je poskytována do veřejné elektrické sítě za poplatek?
2. V případě, že první otázka bude zodpovězena kladně:

Pokud je zařízení uvedené v otázce 1) výrobcem elektřiny ve smyslu čl. 3 písm. u) směrnice 2003/87/ES, může toto zařízení obdržet přidělení za teplo podle rozhodnutí Komise 2011/278/EU⁽²⁾ i tehdy, pokud teplo splňuje podmínky podle čl. 3 písm. c) rozhodnutí 2011/278/EU, avšak nespadá do kategorií uvedených v čl. 10a odst. 1 třetím pododstavci, odst. 3 a 4 směrnice 2003/87/ES – teplo ze spalování odpadních plynů pro výrobu elektřiny, dálkové vytápění a vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny?

3. Pokud s ohledem na odpověď na první dvě předběžné otázky přichází v úvahu přidělení za teplo vyráběné v zařízení žalobkyně:

Jedná se v případě CO₂, který se do atmosféry uvolňuje při zpracování zemního plynu (ve formě kyselého plynu) v tzv. Clausově procesu, při němž se CO₂, který je součástí zemního plynu, oddělí od sloučeniny, o takové emise, které ve smyslu čl. 3 písm. h) první věty rozhodnutí Komise 2011/87/EU vzniknou z procesu uvedeného v čl. 3 písm. h) bodě v)?

- a) Mohou ve smyslu čl. 3 písm. h) první věty rozhodnutí Komise 2011/278/EU vzniknout emise CO₂ z postupu, při němž CO₂, který je součástí suroviny, fyzikálně oddělen z plynné směsi a uvolní se do atmosféry, aniž vznikne v rámci probíhajícího procesu další oxid uhličitý, nebo vyžaduje toto ustanovení, aby oxid uhličitý uvolněný do atmosféry vznikl poprvé teprve jako výsledek procesu?
- b) Dochází ve smyslu čl. 3 písm. h) bodu v) rozhodnutí Komise 2011/278/EU k „použití“ suroviny s obsahem uhlíku, pokud se při tzv. Clausově procesu použije při výrobě síry zemní plyn z přírodních zdrojů a přitom se do atmosféry uvolní oxid uhličitý nacházející se v zemním plynu, aniž by se oxid uhličitý vyskytující se v zemním plynu účastnil chemické reakce probíhající při tomto procesu nebo vyžaduje pojem „použití“, aby se uhlík zúčastnil probíhající chemické reakce, resp. byl dokonce pro tuto reakci nezbytný?

4. Bude-li třetí otázka zodpovězena kladně: Pokud zařízení podléhající povinnému režimu obchodování s emisními povolenkami splňuje podmínky pro dílčí zařízení s referenční úrovní tepla, jakož i podmínky pro dílčí zařízení pro emise z procesů, podle jaké referenční úrovně se uskuteční přidělování bezplatných povolenek na emise? Má přednost nárok na přidělení podle referenční úrovně tepla před nárokem na přidělení podle emisí z procesů nebo má nárok na přidělení podle emisí z procesů na základě specifikace přednost před referenční úrovní tepla a referenční úrovní paliva?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. 2003, L 275, s. 32).

(²) Rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. 2011, L 130, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 8. prosince 2017 – Bayer Pharma AG v. Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt. a Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

(Věc C-688/17)

(2018/C 112/16)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Bayer Pharma AG x

Žalované: Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt. Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

Předběžné otázky

- 1) Má se výraz „poskytnout [...] přiměřenou náhradu“ uvedený v čl. 9 odst. 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES (¹) ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví vykládat v tom smyslu, že členské státy by měly stanovit hmotněprávní normy týkající se odpovědnosti stran, jakož i výši a způsob náhrady škody, podle nichž soudy členských států mohou žalobci nařídít, aby poskytl žalovanému náhradu škody způsobenou předběžným opatřením, které později soud zrušil nebo pozbylo účinků z důvodu řízení či opomenutí řízení ze strany žalobce, nebo v případech, kdy soud později zjistil, že k porušení či ohrožení práva duševního vlastnictví vůbec nedošlo?
- 2) V případě kladné odpovědi na první předběžnou otázku, brání čl. 9 odst. 7 směrnice v rozporu právní úpravě členského státu, podle které na náhradu škody uvedenou v daném ustanovení směrnice vztahují všeobecné právní předpisy členského státu týkající se občanskoprávní odpovědnosti a náhrady škody, podle kterých soud nemůže žalobci nařídít nahradit škodu způsobenou předběžným opatřením, které se později ukázalo jako neopodstatněné z důvodu neplatnosti patentu a k níž došlo, protože žalovaný nekonal tak, jak by se od něho dalo obecně očekávat v dané situaci, pokud žalobce při podání žádosti o předběžné opatření jednal tak, jak by se od něj v dané situaci dalo obecně očekávat?

(¹) Úř. věst. L 157, 2004, s. 45; Zvl. vyd. 17/002, s. 32.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 8. prosince 2017 – ÖKO-Test Verlag GmbH v. Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

(Věc C-690/17)

(2018/C 112/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: ÖKO-Test Verlag GmbH

Žalovaná: Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

Předběžné otázky

1) Je protiprávní užívání individuální ochranné známky podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Společenství⁽¹⁾, čl. 9 odst. 2 písm. b) nařízení o ochranné známce EU⁽²⁾ nebo čl. 5 odst. 1 písm. a) směrnice o ochranných známkách⁽³⁾, pokud

— je individuální ochranná známka umístěna na zboží, ve vztahu k němuž není ochranná známka chráněna,

— umístění individuální ochranné známky třetí osobou je veřejností vnímáno jako tzv. logo testu, tedy tak, že výrobek vyrobený a uvedený na trh třetí osobou, která není pod kontrolou majitele ochranné známky, byl majitelem ochranné známky v souvislosti s některými svými charakteristikami testován a tento mu následně udělil určité hodnocení uvedené na logu,

— a individuální ochranná známka je zapsána mimo jiné pro „informování spotřebitelů a poradenství při výběru zboží a služeb, zejména prostřednictvím testování a zkoušek, jakož i prostřednictvím hodnocení kvality“?

2) V případě, že Soudní dvůr zodpoví otázku 1. kladně:

Jedná se o porušení podle čl. 9 odst. 1 písm. c) nařízení o ochranné známce Společenství, čl. 9 odst. 2 písm. c) nařízení o ochranné známce EU nebo čl. 5 odst. 2 směrnice o ochranných známkách, pokud

— je individuální ochranná známka známá pouze jako v první otázce popsané logo testu, a

— individuální ochranná známka je jako logo testu užívána třetí stranou?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 2008, L 299, s. 25).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 11. prosince 2017 – PORR Építési Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-691/17)

(2018/C 112/18)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: PORR Építési Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

1) Musí být ustanovení směrnice 2006/112/ES⁽¹⁾, konkrétně zásady proporcionality, daňové neutrality a efektivity, vykládána v tom smyslu, že brání takové praxi vnitrostátního daňového orgánu, v rámci které tento orgán, aniž došlo k daňovému podvodu, odepírá při vyměrování daně nárok na odpočet, který lze uplatňovat na základě faktury na DPH vystavené podle obecného režimu zdanění, neboť má za to, že správně měla být faktura za dané plnění vystavena podle režimu přenesení daňové povinnosti, přičemž před odepřením nároku na odpočet nebylo zjišťováno,

— zda vystavitel faktury může příjemci faktury vrátit nesprávně zaplacenou částku DPH, ani

— zda vystavitel faktury může v souladu s právem (v mezích vnitrostátního právního rámce) fakturu opravit a odstranit v ní nesrovnalosti, a tím u daňového orgánu dosáhnout vrácení daně, kterou nesprávně odvedl?

2) Musí být ustanovení směrnice 2006/112/ES, konkrétně zásady proporcionality, daňové neutrality a efektivity, vykládána v tom smyslu, že brání takové praxi vnitrostátního daňového orgánu, v rámci které tento orgán při vyměrování daně odepírá nárok na odpočet, který lze uplatnit na základě faktury na DPH vystavené podle obecného režimu zdanění, neboť má za to, že správně měla být faktura za dané plnění vystavena podle režimu přenesení daňové povinnosti a že pro případ vyměrování daně není stanovena povinnost vrátit příjemci faktury nesprávně zaplacenou daň, přestože vystavitel faktury odvedl částku DPH z faktur do státního rozpočtu?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 11. prosince 2017 –
Telecom Italia SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per
l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)**

(Věc C-697/17)

(2018/C 112/19)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Telecom Italia SpA

Odpůrci: Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

Předběžná otázka

Musí být čl. 28 odst. 2 první věta směrnice 2014/24/EU⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že stanoví úplnou právní a hospodářskou totožnost mezi předběžně vybranými subjekty a subjekty, které podávají nabídku, v rámci užšího řízení a musí být konkrétně toto ustanovení vykládáno tak, že brání dohodě uzavřené mezi holdingovými společnostmi, které kontrolují dva předběžně vybrané subjekty v době mezi předběžným výběrem a podáváním nabídek, pokud: a) předmětem a účinkem (mimo jiné) této dohody je fúze sloučením jednoho předběžně vybraného podniku s jiným předběžně vybraným podnikem (operace mimoto povolená Evropskou komisí); b) účinky fúze nastaly po podání nabídky nástupnické společnosti (důvod, proč se v době podání nabídky její složení nezměnilo v porovnání se složením existujícím v době předběžného výběru); c) zanikající podnik (jehož složení nebylo změněno k poslednímu dni pro podání nabídek) se nicméně rozhodl nezúčastnit se užšího řízení, pravděpodobně v souladu se smluvními podmínkami stanovenými v dohodě uzavřené mezi holdingovými společnostmi?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 14. prosince 2017 – Unareti SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico a další

(Věc C-702/17)

(2018/C 112/20)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Odvolaatelka: Unareti SpA

Odpůrci: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico – Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri – Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie, Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali

Předběžná otázka

Brání uvedené zásady a právní předpisy výše uvedené vnitrostátní právní úpravě, která stanoví zpětné uplatnění kritérií pro určení výše náhrad, které se mají zaplatit bývalým koncesionářům, což má dopad na dřívější smluvní vztahy, nebo je takové uplatnění i s ohledem na zásadu proporcionality odůvodněné nutností ochrany jiných veřejných zájmů evropského významu souvisejících s potřebou umožnit vyšší úroveň ochrany konkurenční struktury referenčního trhu, spolu s větší ochranou uživatelů služeb, kteří by mohli nepřímo snášet účinky případného zvýšení částek, které se mají zaplatit bývalým koncesionářům?

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. prosince 2017 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 10. října 2017 ve věci T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd v. Evropská komise

(Věc C-709/17 P)

(2018/C 112/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland, A. Demeneix, M. França, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, European Bicycle Manufacturers Association

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 10. října 2017 ve věci T-435/15 Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd v. Komise, zamítl žalobu podanou v prvním stupni a uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení;

nebo alternativně

— vrátil věc Tribunálu k novému rozhodnutí; určil, že o nákladech řízení v prvním stupni a řízení o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek podaný Komisí se týká rozsudku Tribunálu ze dne 10. října 2017 ve věci T-435/15. Tímto rozsudkem Tribunál v rozsahu, v němž se týkalo Kolachi Raj, zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/776 ⁽¹⁾ ze dne 18. května 2015, kterým se konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (EU) č. 502/2013 na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky rozšiřuje na dovoz jízdních kol zasílaných z Kambodži, Pákistánu a Filipín, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Kambodži, Pákistánu a Filipín.

Komise na podporu svého kasačního opravného prostředku uvádí jeden důvod kasačního opravného prostředku.

Komise má za to, že Tribunál nesprávně vyložil čl. 13 odst. 2 písm. b) základního antidumpingového nařízení. Zprvve Tribunál v napadeném rozsudku podle názoru Komise nesprávně dovodil původu při výkladu pojmu „pocházející ze“ použitého v čl. 13 odst. 2 písm. b) tohoto základního nařízení. Z druhého Tribunál nesprávně omezil druh důkazů, které Komise může použít, aby prokázala, že části pocházejí „ze“ země zatížené antidumpingovými opatřeními. Komise tvrdí, že výklad přijatý Tribunálem není v souladu s textem, kontextem a účelem článku 13 základního nařízení, ani s judikaturou Soudního dvora týkající se opatření proti obcházení.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2015, L 122, s. 4.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 18. prosince 2017 – CCC – Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa v. Comune di Tarvisio

(Věc C-710/17)

(2018/C 112/22)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: CCC – Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Odpůrce: Comune di Tarvisio

Předběžná otázka

Je s článkem 48 směrnice 2004/18/ES⁽¹⁾ ze dne 31. března 2004 slučitelné takové ustanovení, jako je ustanovení uvedené v čl. 53 odst. 3 legislativního nařízení č. 163 ze dne 16. dubna 2006, které připouští k účasti na zadávacím řízení podnik s „označeným“ projektantem, který podle vnitrostátní judikatury nemůže z důvodu, že není uchazečem, využít schopností jiného subjektu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Itálie) dne 20. prosince 2017 – EN.SA. Srl v. Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

(Věc C-712/17)

(2018/C 112/23)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: EN.SA. Srl

Odpůrkyně: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Předběžná otázka

Je vnitrostátní právní úprava vyplývající z uplatnění článku 19 (Odpočet) a čl. 21 odst. 7 (Fakturování transakcí) nařízení prezidenta republiky č. 633 ze dne 26. 10. 1972 a čl. 6 odst. 6 legislativního nařízení č. 471 ze dne 18. 12. 1997 (Porušení povinností týkajících se dokladů, evidence a určení plnění) v souladu se zásadami Společenství v oblasti DPH vytýčenými Soudním dvorem v případě plnění považovaných za neexistující, které nezpůsobily škodu státní podkladně ani nepřinesly daňové zvýhodnění daňovému poplatníku, pokud současné uplatnění vnitrostátních předpisů vede k:

- a) následné a opakované nemožnosti odečíst daň z nákupů zaplacenou nabyvatelem za každou dotčenou transakci, která se týká stejného subjektu a stejného daňového základu;
- b) uplatnění daně na poskytovatele a zaplacení daně poskytovatelem (a vyloučení navrácení neoprávněně zaplacených částek) za odpovídající a zrcadlové transakce prodeje, které jsou rovněž považované za neexistující;
- c) uplatnění sankce ve výši rovnající se částce daně z nákupů, která je považována za neodpočitatelnou?

Žaloba podaná dne 21. prosince 2017 – Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-715/17)

(2018/C 112/24)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Stobiecka-Kuik, G. Wils, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr

- určil, že Polská republika tím, že v pravidelných intervalech, a alespoň každé tři měsíce, neoznámila odpovídající počet žadatelů, kteří mohou být počínaje 16. březnem 2016 rychle přemístěni na její území, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 5 odst. 2 rozhodnutí Rady (EU) 2015/1523 a z čl. 5 odst. 2 rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601, a v důsledku toho ani ostatní povinnosti týkající se relokace stanovené v čl. 5 odst. 4 až 11 obou výše uvedených rozhodnutí Rady,
- uložil Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dočasný systém relokace v mimořádných situacích byl zaveden dvěma rozhodnutími Rady přijatými v září roku 2015, a sice rozhodnutím Rady (EU) 2015/1523 ⁽¹⁾ a rozhodnutím Rady (EU) 2015/1601 ⁽²⁾, jimiž se členské státy zavázaly k relokaci osob s potřebou mezinárodní ochrany z Itálie a Řecka.

Rozhodnutí Rady zavazují členské státy k tomu, aby každé tři měsíce nabídly místa pro potřeby relokace v zájmu zajištění účinného a uspořádaného řízení o relokaci. Přestože takřka všechny ostatní členské státy podnikly kroky ke splnění odpovídajících povinností v souvislosti s relokací, neprovedlo Polsko žádnou relokaci a od prosince roku 2015 nenavrhlo žádné místo vhodné k relokaci.

Dne 16. června 2017 zahájila Komise s Polskem řízení o nesplnění povinnosti.

Vzhledem k tomu, že Komise považovala odpověď tohoto členského státu za neuspokojivou, rozhodla se postoupit do další fáze řízení o nesplnění povinnosti a dne 26. července 2017 zaslala Polské republice odůvodněné stanovisko.

Odpověď na odůvodněné stanovisko považovala Komise rovněž za neuspokojivou, a rozhodla se proto podat proti Polské republice k Soudnímu dvoru Evropské unie žalobu pro nesplnění jejích právních povinností v souvislosti s relokací.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1523 ze dne 14. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka (Úř. věst. L 239, s. 146).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601 ze dne 22. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka (Úř. věst. L 248, S. 80).

Žaloba podaná dne 22. prosince 2017 – Evropská komise v. Maďarsko**(Věc C-718/17)**

(2018/C 112/25)

*Jednací jazyk: maďarština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: A. Tokár a G. Wils, zmocněnci)*Žalovaný:* Maďarsko**Návrhová žádání žalobkyně**

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Maďarsko nesplnilo povinnosti plynoucí z čl. 5 odst. 2 rozhodnutí Rady (EU) č. 2015/1601, když pravidelně, aspoň každé tři měsíce, neinformovalo o počtu žadatelů, kteří se mohli přemístit na jeho území, v důsledku čehož nesplnilo ani další povinnosti stanovené v čl. 5 odst. 4 až 11 téhož rozhodnutí;
- uložil Maďarsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rada dvěma rozhodnutími přijatými v září 2015, konkrétně rozhodnutím (EU) č. 2015/1523⁽¹⁾ a rozhodnutím (EU) č. 2015/1601⁽²⁾, zavedla předběžný a naléhavý program na přemístění, v jehož rámci měly členské státy povinnost přemístit osoby potřebující mezinárodní ochranu z území Itálie a Řecka.

Rozhodnutí Rady ukládají členským státům povinnost nabídnout každé tři měsíce místa pro žadatele, kteří mohou být přemístěni a zajistit tak plynulý a řádný průběh přemísťování. Zatímco téměř všechny členské státy přemístily žadatele a splnily závazky přijaté v této oblasti, Maďarsko od zavedení systému nepřijalo žádné opatření.

Komise dne 16. června 2017 zahájila proti Maďarsku řízení pro nesplnění povinnosti v souvislosti s rozhodnutím Rady (EU) č. 2015/1601.

Jelikož odpověď Maďarska nebyla považována za uspokojivou, Komise přistoupila k dalšímu stádiu řízení pro nesplnění povinnosti a dne 26. července 2017 doručila Maďarsku odůvodněné stanovisko.

Vzhledem k tomu, že odpověď na odůvodněné stanovisko nebyla považována za uspokojivou, rozhodla se Komise věc předložit Soudnímu dvoru za účelem určení, že Maďarsko nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z rozhodnutí v oblasti přemísťování.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1523 ze dne 14. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka (Úř. věst. L 239, 2015, s. 146).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601 ze dne 22. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka (Úř. věst. L 248, 2015, s. 80).

Žaloba podaná dne 22. prosince 2017 – Evropská komise v. Česká republika**(Věc C-719/17)**

(2018/C 112/26)

*Jednací jazyk: čeština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: Z. Malušková a G. Wils, zmocněnci)*Žalovaná:* Česká republika

Návrhové žádání žalobkyně

V žalobě, která byla podána Soudnímu dvoru dne 22. prosince 2017, Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Česká republika tím, že neoznamuje v pravidelných intervalech, a alespoň každé tři měsíce, náležitý počet žadatelů, kteří by mohli být rychle přemístěni na její území, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 5 odst. 2 Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1523 ze dne 14. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka a čl. 5 odst. 2 Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601 ze dne 22. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka, a tedy ani další povinnosti týkající se relokace stanovené v čl. 5 odst. 4 až 11 obou výše uvedených rozhodnutí Rady;
2. uložil České republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V září 2015 přijala Rada dočasný program naléhavých přemístění prostřednictvím dvou rozhodnutí, a to rozhodnutí (EU) 2015/1523 a rozhodnutí (EU) 2015/1601, na jejichž základě se členské státy zavázaly přemístit z Itálie a Řecka osoby s jednoznačnou potřebou mezinárodní ochrany.

Rozhodnutí Rady stanoví povinnost členským státům nabídnout každé tři měsíce dostupná místa k přemístění, aby byl zajištěn rychlý a řádný postup přemístění. Zatímco téměř všechny státy provedly přemístění a přijaly v dané oblasti závazky, Česká republika od srpna 2016 neprovedla žádné přemístění a již více než rok ani nenabídla žádná nová místa.

Dne 15. června 2017 zahájila Komise proti České republice řízení o porušení Smlouvy.

Odpověď tohoto členského státu nebyla shledána dostatečnou, a proto Komise rozhodla přistoupit k dalšímu kroku v řízení o porušení Smlouvy, kterým bylo vydání odůvodněného stanoviska dne 26. července 2017.

Odpověď na něj nebyla shledána dostatečnou, a proto Komise rozhodla o podání žaloby proti České republice k Soudnímu dvoru Evropské unie pro nesplnění povinností týkajících se přemístění.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. prosince 2017 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 13. října 2017 ve věci T-572/16, Brouillard v. Komise

(Věc C-728/17 P)

(2018/C 112/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: P. Mihaylova, G. Gattinara, zmocněnci)

Další účastník řízení: Alain Lauren Brouillard

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 13. října 2017, Brouillard v. Komise (T-572/16),
- zamítl žalobu v prvním stupni;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení v obou řízeních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení a zkusení. Tento důvod se skládá ze tří částí a týká se bodů 36, 39, 43 až 56, 62 a 63 napadeného rozsudku.

V první části Komise tvrdí, že se Tribunál při výkladu oznámení o výběrovém řízení dopustil nesprávného právního posouzení. V bodech 36, 45 a 47 až 56 napadeného rozsudku totiž nesprávně konstatoval, že přídatné jméno „úplné“, použité ve výrazu „úplné právní vzdělání“ obsažené v oznámení o výběrovém řízení, neodkazovalo na obsah požadovaného diplomu a že slovo „odpovídající“, obsažené ve výrazu „diplom odpovídající minimálně magisterské úrovni“, neodkazovalo na diplom, ale na vzdělání. Stejně tak se Komise domnívá, že kontextuální a teleologický výklad nepodporuje závěry Tribunálu, jelikož výklad podmínek pro účast ve výběrovém řízení je třeba provést ve světle popisu úkolů zastávaných na obsazovaných místech, kterými byly přílohy I k oznámení o výběrovém řízení překladatelské úkoly prováděné „vysoce kvalifikovanými právními odborníky“.

V rámci druhé části se Komise dovolává nesprávného právního posouzení při výkladu článku 5 odst. 3 písm. c) bodu i) služebního řádu provedeného v bodech 46 až 49 a 52 až 53 napadeného rozsudku. Komise se domnívá, že toto ustanovení služebního řádu je zcela irelevantní pro postupy přijímání zaměstnanců, a zejména nebrání administrativě, aby při sestavování obsahu oznámení o výběrovém řízení stanovila podmínky účasti, které jsou přísnější než kritéria stanovená v tomto ustanovení. V rozporu s tím, co Tribunál uvedl, nemůže být oznámení o výběrovém řízení vykládáno s ohledem na toto ustanovení služebního řádu.

Ve třetí části se Komise dovolává zkusení obsahu titulu magister k odborným účelům z Univerzity v Poitiers a přihlášky k výběrovému řízení žalobce v prvním stupni. Komise se domnívá, že z těchto dvou důkazů vyplývá, že žalobce nemá diplom, který by odpovídal diplomu magistr 2 v oboru právo po ukončení pětiletého studia, který vyžaduje oznámení o výběrovém řízení. Závěry Tribunálu v bodech 39 a 43 až 44 a 52 až 54 napadeného rozsudku jsou tedy nesprávné.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu pravidel upravujících vymezení pravomocí výběrové komise při ověřování existence diplomu uchazeče. Tento druhý důvod, který se týká bodů 37, 52 a 54 až 56 napadeného rozsudku, zpochybňuje úvahu Tribunálu, podle které musí výběrová komise přijmout diplom žalobce v prvním stupni pouze na základě vnitrostátních ustanovení upravujících vydávání diplomu.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku, který se týká bodů 39, 44, 47 až 48, 52 a 57-61 napadeného rozsudku, vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož Tribunál dostatečně přesně neuvedl, na základě kterých důkazů ve spise má žalobce v prvním stupni diplom, který mu umožňuje splnit podmínku požadovanou v oznámení o výběrovém řízení. Krom toho si Tribunál protirečí, protože i když tvrdil, že úplné právní vzdělání a diplom potvrzující úplné vysokoškolské studium jsou dvě různé věci, konstatoval existenci diplomu, aniž uvedl, jaký důkaz by mohl být považován za důkaz prokazující existenci úplného právního vzdělání. Konečně Tribunál dostatečně nevysvětlil, proč v rozsudku ve věci T-420/13, který zakládá překážku věci rozsouzené, byl diplom žalobce v zadávacím řízení na veřejnou zakázku na překladatelské služby jako „freelance“ pro administrativu Soudního dvora zamítnut, zatímco tentýž diplom nyní odůvodňuje, aby tentýž žalobce mohl být jmenován úředníkem na místo právníka – lingvisty v překladatelské službě Soudního dvora.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okražen sad Blagoevgrad (Bulharsko) dne 16. ledna 2018 – Bryan Andrew Ker v. Pavlo Postnov a Natalia Postnova

(Věc C-25/18)

(2018/C 112/28)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Okražen sad Blagoevgrad

Účastníci původního řízení

Stěžovatel: Bryan Andrew Ker

Odpůrci: Pavlo Postnov a Natalia Postnova

Předběžné otázky

1. Představují rozhodnutí společenství bez právní osobnosti, která vznikají ze zákona na základě vlastnictví určitého práva, která jsou přijata většinou jejich členů, ale zavazují všechny, i ty, kdož pro ně nehlasovali, z hlediska určení mezinárodní příslušnosti podle čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1215/2012⁽¹⁾ základ „smluvní povinnosti“?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku: Mají se na taková rozhodnutí použít pravidla o určení rozhodného práva pro smluvní vztahy obsažená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008⁽²⁾ ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I)?
3. V případě záporné odpovědi na první a druhou otázku: Mají se na taková rozhodnutí použít pravidla obsažená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007⁽³⁾ ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) a o který z mimosmluvních důvodů vzniku nároku uvedených v tomto nařízení se zde jedná?
4. V případě kladné odpovědi na první nebo druhou otázku: Mají se rozhodnutí společenství bez právní osobnosti o výdajích na údržbu budovy posoudit jako „smlouva o poskytování služeb“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I), nebo jako smlouva o „věcném právu“ nebo „nájmu“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. 2008, L 177, s. 6).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) (Úř. věst. 2007, L 199, s. 40).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour du travail de Liège (Belgie) dne 18. ledna 2018 – V v. Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Intégrity ASBL

(Věc C-33/18)

(2018/C 112/29)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour du travail de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobce a odvolatel: V

Odpůrci: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Intégrity ASBL

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat článek 87 odst. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení⁽¹⁾ tak, že má-li osoba, která před 1. květnem 2010 začala vykonávat závislou činnost v Lucemburském velkovévodství a samostatně výdělečnou činnost v Belgii, podléhat právním předpisům podle nařízení č. 883/2004, musí o to výslovně požádat, ačkoliv před 1. květnem 2010 nespádala do belgického systému sociálního zabezpečení a belgické právní předpisy o sociálním zabezpečení pro osoby samostatně výdělečné činné vůči ní byly uplatněny pouze zpětně až poté, co uplynula lhůta tří měsíců s počátkem 1. května 2010?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, má žádost uvedená v článku 87 odst. 8 nařízení č. 883/2004, jež byla podaná způsobem popsaným výše, za následek, že právní předpisy státu příslušného podle nařízení č. 883/2004 se použijí zpětně ke dni 1. května 2010?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 166, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 19. ledna 2018 – Vueling Airlines SA v. Jean-Luc Poignant

(Věc C-37/18)

(2018/C 112/30)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Vueling Airlines SA

Odpůrce: Jean-Luc Poignant

Předběžné otázky

- 1) Použije se výklad stanovený Soudním dvorem Evropské unie v rozsudku ze dne 27. dubna 2017, A-Rosa Flussschiff, C-620/15, ohledně čl. 14 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1408/71/EHS⁽¹⁾, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením (ES) č. 118/97⁽²⁾, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005⁽³⁾ ze dne 13. dubna 2005, i na spor týkající se trestného činu nehlášené práce, ve kterém byla vydána potvrzení E 101 podle čl. 14 odst. 1 písm. a) na základě čl. 11 odst. 1 nařízení č. 574/72/ES ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1408/71⁽⁴⁾, zaměstnancům vykonávajícím práci na území členského státu, v němž mají své bydliště a v němž má svou pobočku příslušný podnik v odvětví letecké dopravy usazený v jiném členském státě, ačkoli se na danou situaci vztahuje čl. 14 odst. 2 písm. a) bod i) a ačkoli lze usoudit na základě pouhého přečtení dotčeného potvrzení E 101, v němž je jako hlavní místo výkonu práce uvedeno letiště a jako zaměstnavatel podnik v odvětví letecké dopravy, že potvrzení bylo získáno podvodně?

- 2) V případě kladné odpovědi, je třeba vykládat zásadu přednosti práva Evropské unie v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní soud, který je podle právních předpisů svého státu vázán překážkou věci pravomocně rozsouzené trestním soudem vzhledem k občanskoprávnímu řízení, vyvodil důsledky z rozhodnutí trestního soudu vydaného způsobem neslučitelným s pravidly unijního práva a uložil v občanskoprávním řízení zaměstnavateli povinnost zaplatit zaměstnanci náhradu škody pouze na základě skutečnosti, že tento zaměstnavatel byl v trestním řízení odsouzen za nehlášenou práci?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, kterým se mění a aktualizuje nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství a nařízení (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 (Úř. věst. L 28, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství a (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 (Úř. věst. L 117, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 74, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 24. ledna 2018 –
Compagnie d'entreprises CFE SA v. Région de Bruxelles-Capitale**

(Věc C-43/18)

(2018/C 112/31)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Compagnie d'entreprises CFE SA

Žalovaný: Région de Bruxelles-Capitale

Předběžné otázky

- 1) Představuje vyhláška – kterou orgán členského státu vyhláší zvláštní oblast ochrany podle směrnice 92/43/EHS ⁽¹⁾ ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, a která obsahuje cíle ochrany a obecná preventivní opatření, jež mají povahu právních předpisů – plán nebo program ve smyslu směrnice 2001/42/ES ⁽²⁾ o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí?
- 2) Konkrétněji, vztahuje se na takovou vyhlášku čl. 3 odst. 4 jakožto na plán nebo program, který stanoví rámec pro budoucí schvalování záměrů, takže členské státy jsou v souladu s odst. 5 povinny určit, zda může mít vyhláška významný vliv na životní prostředí?
- 3) Musí být článek 3 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/42/ES o posuzování vlivů některých [plánů a programů] na životní prostředí vykládán v tom smyslu, že tatáž vyhláška o vyhlášení zvláštní oblasti ochrany je vyloučena z působnosti čl. 3 odst. 4 této směrnice?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 206, s. 7.

⁽²⁾ Úř. věst. L 197, s. 30.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika**(Věc C-51/18)**

(2018/C 112/32)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: N. Gossement a B.-R. Killmann, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- rozhodl, že Rakouská republika tím, že na odměnu získanou autorem originálu uměleckého díla v rámci uplatnění práva na opětný prodej uplatňuje daň z přidané hodnoty, nesplnila povinnosti, které jí plynou z článku 2 směrnice o DPH,
- uložil Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uvádí žalobkyně následující žalobní důvody:

Rakousko podrobuje dani z přidané hodnoty odměnu získanou autorem originálu výtvarného díla nebo plastiky při jeho prodeji v rámci práva na opětný prodej zavedeného v Rakousku v rámci provádění směrnice 2001/84 o právu na opětný prodej ve prospěch autora originálu uměleckého díla ⁽¹⁾. Tím Rakousko porušuje článek 2 směrnice o DPH.

V rámci práva na opětný prodej nevzniká žádný vztah založený na výměně služeb mezi autorem a stranou povinnou k platbě. Podíl z výtěžku, který má být uhrazen autorovi v souvislosti s právem na opětný prodej, je stanoven zákonem a je koncipován tak, že prodejce – nebo jakákoliv jiná osoba, která je stranou prodeje – je povinen autorovi zaplatit odměnu, aniž by mu však tento poskytl jakékoliv plnění. To totiž autor uskutečnil již před dalším prodejem, když poprvé umístil svůj originál uměleckého díla na trh.

Odměna plynoucí z práva na opětný prodej, na niž má autor nárok, není protihodnotou jakéhokoliv plnění autora, ale je odvozena pouze z ceny dalšího prodeje, na jejíž výši nemá autor žádný vliv. Na odměnu má autor nárok, aniž by musel, by dokonce mohl, poskytnout nějaké plnění, ať již ve formě povinnosti konat, nebo zdržet se konání. Na základě toho odměna z titulu práva na opětný prodej nepředstavuje platbu za dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu článku 2 směrnice o DPH.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/84/ES ze dne 27. září 2001 o právu na opětný prodej ve prospěch autora originálu uměleckého díla (Úř. věst. 2001, L 272, s. 32).

Žaloba podaná dne 31. ledna 2018 – Evropská komise v. Bulharská republika**(Věc C-61/18)**

(2018/C 112/33)

Jednací jazyk: bulharština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. von Rintelen, K. Walkerová, G. Koleva, zmocněnci)

Žalovaná: Bulharská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby

- bylo určeno, že Bulharská republika tím, že nejpozději 18. září 2016 nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/89/EU⁽¹⁾ ze dne 23. července 2014, kterou se stanoví rámec pro územní plánování námořních prostor (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 135—145) nebo každopádně tyto předpisy Komisi neoznámila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.
- bylo Bulharské republice podle čl. 260 odst. 3 SFEU uloženo periodické penále ve výši 14 089,60 eur za každý den prodlení ode dne vyhlášení rozsudku, kterým je určeno, že došlo k nesplnění povinnosti ze strany Bulharské republiky.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Podle čl. 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/89/EU ze dne 23. července 2014, kterou se stanoví rámec pro územní plánování námořních prostor, uvedou členské státy v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 18. září 2016. O těchto předpisech neprodleně uvědomí Komisi. Vzhledem k tomu, že Komisi nebyla vnitrostátní opatření přijatá k provedení směrnice oznámena, rozhodla se předložit věc Soudnímu dvoru.
2. Ve své žalobě Komise navrhuje, aby bylo Bulharské republice uloženo periodické penále ve výši 14 089,60 eur denně. Výše periodického penále byla stanovena s ohledem na závažnost a dobu, po kterou porušení práva, jakož i na odrazující účinek a platební schopnost tohoto členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 257, s. 135.

Žaloba podaná dne 6. února 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-76/18)

(2018/C 112/34)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. von Rintelen, P. Ondrůšek, M. Noll-Ehlers, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že žalovaná nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES⁽¹⁾ tím, že nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné pro provedení této směrnice do vnitrostátního práva, resp. Komisi tyto předpisy nesdělila;
- uložit žalované podle čl. 260 odst. 3 SFEU z důvodu nesplnění povinností sdělit prováděcí opatření zaplacení penále ve výši 42 377 eur denně;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 106 odst. 1 směrnice 2014/25/EU byly členské státy povinné přijmout nejpozději do 18. dubna 2016 nezbytná vnitrostátní opatření k uvedení jejich vnitrostátního práva do souladu se závazky vyplývajícími z této směrnice. Vzhledem k tomu, že Rakouská republika nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné k provedení této směrnice, resp. Komisi tyto předpisy neoznámila, Komise rozhodla obrátit se na Soudní dvůr.

Komise prostřednictvím své žaloby navrhuje, aby bylo Rakouské republice uloženo zaplacení penále ve výši 42 377 eur denně. Výše penále byla vypočtena s přihlédnutím k závažnosti a době trvání protiprávního jednání, jakož i odstrašujícímu účinku na základě výkonnosti tohoto členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 94, s. 243.

Žaloba podaná dne 6. února 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-77/18)

(2018/C 112/35)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Noll-Ehlers, P. Ondrůšek a G. von Rintelen, zmoněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Rakouská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES ⁽¹⁾ tím, že nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné pro provedení této směrnice, resp. Komisi tyto předpisy nesdělila;
- uložit Rakouské republice podle čl. 260 odst. 3 SFEU z důvodu nesplnění povinností sdělit prováděcí opatření zaplacení penále ve výši 42 377 eur denně;
- uložit Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 90 odst. 1 směrnice 2014/25/EU byly členské státy povinné přijmout nejpozději do 18. dubna 2016 nezbytná vnitrostátní opatření k uvedení jejich vnitrostátního práva do souladu se závazky vyplývajícími z této směrnice. Vzhledem k tomu, že Rakouská republika nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné k provedení této směrnice, resp. Komisi tyto předpisy neoznámila, Komise rozhodla obrátit se na Soudní dvůr.

Komise prostřednictvím své žaloby navrhuje, aby bylo Rakouské republice uloženo zaplacení penále ve výši 42 377 eur denně. Výše penále byla vypočtena s přihlédnutím k závažnosti a době trvání protiprávního jednání, jakož i odstrašujícímu účinku na základě výkonnosti tohoto členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 94, s. 65.

Žaloba podaná dne 6. února 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika**(Věc C-79/18)**

(2018/C 112/36)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: G. von Rintelen, P. Ondrůšek a M. Noll-Ehlers, zmocněnci)*Žalovaná:* Rakouská republika**Návrhová žádání žalobkyně**

- určit, že žalovaná nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí⁽¹⁾ tím, že – s výjimkou článků 46 a 47 ve spolkových zemích Vídeň, Štýrsko a Korutany – nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro provedení této směrnice, resp. Komisi tyto předpisy nesdělila;
- uložit žalované podle čl. 260 odst. 3 SFEU z důvodu nesplnění povinností sdělit prováděcí opatření zaplacení penále ve výši 52 972 eur denně;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 51 odst. 1 směrnice 2014/23/EU byly členské státy povinné přijmout nejpozději do 18. dubna 2016 nezbytná vnitrostátní opatření k uvedení jejich vnitrostátního práva do souladu se závazky vyplývajícími z této směrnice. Vzhledem k tomu, že Rakouská republika nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné k provedení této směrnice, resp. Komisi tyto předpisy neoznámila, Komise rozhodla obrátit se na Soudní dvůr.

Komise prostřednictvím své žaloby navrhuje, aby bylo Rakouské republice uloženo zaplacení penále ve výši 52 972 eur denně. Výše penále byla vypočtena s přihlédnutím k závažnosti a době trvání protiprávního jednání, jakož i odstrašujícím účinku na základě výkonnosti tohoto členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 94, s. 1.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. února 2018 – POA v. Komise

(Věc T-74/16) ⁽¹⁾

„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se žádosti o zápis názvu na základě nařízení (EU) č. 1151/2012 — Dokumenty pocházející od Komise — Dokumenty pocházející od členského státu — Článek 4 odst. 5 nařízení č. 1049/2001 — Odepření přístupu — Povinnost uvést odůvodnění — Výjimka týkající se ochrany rozhodovacího procesu — Výjimka týkající se ochrany soudního řízení — Rozsah, v jakém unijní orgán a unijní soud přezkoumávají důvody namítané členským státem“

(2018/C 112/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (Latsia, Kypr) (zástupce: N. Korogiannakis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz a F. Clotuche-Duvieusart, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí generálního tajemníka Komise Ares(2015) 5632670 ze dne 7. prosince 2015 o zamítnutí potvrzující žádosti podané dopisem ze dne 15. září 2015, ve kterém žalobkyně na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331) žádala o zpřístupnění dokumentů týkajících se jednak žádosti CY/PDO/0005/01243 o zápis názvu „Halloumi“ jako chráněného označení původu (CHOP) v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2012, L 343, s. 1) a jednak dřívější žádosti CY/PDO/0005/00766 o zápis názvu „Halloumi“ jako CHOP.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnost Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 145, 25.4.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. února 2018 Sony Interactive Entertainment Europe v. EUIPO – Marpefa (Vieta)

(Věc T-879/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o zrušení — Obrazová ochranná známka Evropské unie Vieta — Skutečné užívání ochranné známky — Rozhodnutí přijaté v návaznosti na zrušení předchozího rozhodnutí Tribunálem — Článek 65 odst. 6 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 72 odst. 6 nařízení (EU) č. 2017/1001] — Překážka věci rozsouzené“

(2018/C 112/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: S. Malynicz, QC)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Marpefa, SL (Barcelona, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. října 2016 (věc R 1010/2016-4) týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi Sony Computer Entertainment Europe Ltd a Marpefa, SL.

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 4. října 2016 (věc R 1010/2016-4) týkající se řízení o zrušení mezi společnostmi Sony Computer Entertainment Europe Ltd a Marpefa, SL se zrušuje.
2. EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 53, 20.2.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. února 2018 – Institute for Direct Democracy in Europe v. Parlament

(Věc T-118/17) ⁽¹⁾

„Institucionální právo — Evropský parlament — Rozhodnutí o poskytnutí grantu politické nadaci za rok 2017 a o předběžném financování do výše 33 % maximální částky grantu a povinnost zřídit bankovní záruku na předběžné financování — Žaloba na neplatnost — Napadnutelný akt — Přípustnost — Povinnost jednat nestranně — Právo na obhajobu — Finanční nařízení — Prováděcí pravidla k finančnímu nařízení — Nařízení (ES) č. 2004/2003 — Proporcionalita“

(2018/C 112/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE) (Brusel, Belgie) (zástupci: E. Plasschaert a É. Montens, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: C. Burgos a S. Alves, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu FINS-2017-28 ze dne 12. prosince 2016 o poskytnutí grantu žalobci, a to v rozsahu, v němž se tímto rozhodnutím pozastavuje vyplacení uvedeného grantu za období roku 2017 a předběžné financování se omezuje na 33 % maximální částky grantu s výhradou zřízení bankovní záruky.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.*

(¹) Úř. věst. C 121, 18.4.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 23. ledna 2018 – Campailla v. Evropská unie

(Věc T-759/16) (¹)

„Žaloba na náhradu škody — Institucionální právo — Odpovědnost Evropské unie — Rozhodnutí Tribunálu a Soudního dvora — Žaloba odmítnutá Tribunálem jako nepřijatelná — Kasační opravný prostředek odmítnutý jako nepřijatelný z důvodu absence zastoupení — Zjevně nepřijatelná žaloba“

(2018/C 112/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Massimo Campailla (Holtz, Lucembursko) (zástupce: F. Rollinger, advokát)

Žalovaná: Evropská unie zastoupená Soudním dvorem Evropské unie (zástupci: původně J. Inghelram a L. Tonini Alabiso, poté J. Inghelram a V. Hanley-Emilsson, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 268 SFEU znějící na náhradu škody údajně vzniklé žalobci z důvodu usnesení ze dne 6. října 2011, Campailla v. Komise (C-265/11 P, nezveřejněné, EU:C:2011:644).

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá.*
- 2) *Massimo Campailla ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou unií zastoupenou Soudním dvorem Evropské unie.*

(¹) Úř. věst. C 78, 13.3.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 1. února 2018 – ExpressVPN v. EUIPO (EXPRESSVPN)(Věc T-265/17) ⁽¹⁾**„Ochranná známka Evropské unie — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka EXPRESSVPN — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Návrh na změnu rozhodnutí — Jediný bod návrhových žádání — Nepřípustnost“**

(2018/C 112/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ExpressVPN Ltd (Glen Vine, Ostrov Man) (zástupce: A. Muir Wood, barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Ivanauskas, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. února 2017 (věc R 1352/2016-5) týkajícímu se mezinárodního zápisu s vyznačením Evropské unie č. 1265562 vztahujícího se k obrazové ochranné známce EXPRESSVPN.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) Společnosti ExpressVPN Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 202, 26.6.2017.

Žaloba podaná dne 16. ledna 2018 – Řecko v. Komise

(Věc T-14/18)

(2018/C 112/42)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Řecká republika (zástupci: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou a E. Chroni)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž z financování Evropskou unií vylučuje některé výdaje vynaložené Řeckou republikou na podpory na plochu za rok žádosti 2014 a odpovídající 5 % celkové výše výdajů vynaložených na podpory týkající se pastvin v hrubé výši 18 583 893,42 eur (čistá částka 12 482 555,68 eur);
- uložil žalované náhradu nákladů řízení vynaložené Řeckou republikou.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že sporná finanční oprava ve výši 5 % pro podpory na plochu týkající se pastvin byla uložena bezdůvodně, na základě nesprávného posouzení a v rozporu se zásadou proporcionality.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení ustanovení čl. 31 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 a čl. 52 odst. 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013, ve spojení s ustanoveními čl. 12 odst. 1 až 6 a článku 8 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 907/2014 ze dne 11. března 2014, jakož i porušení pokynů obsažených v dokumentech Komise VI533097 a C(2015) 3675 final ze dne 8. června 2015. Řecká republika mimoto uplatňuje neodůvodněné zdvojení oprav z téhož důvodu, jakož i porušení zásady proporcionality.

Žaloba podaná dne 19. ledna 2018 – Litevská republika v. Evropská komise

(Věc T-19/18)

(2018/C 112/43)

Jednací jazyk: litevština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Litevská republika (zástupci: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė, R. Dzikovič, G. Taluntytė, V. Vasiliauskienė, M. Palionis a A. Dapkuvienė)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/2014 ze dne 8. listopadu 2017, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), v rozsahu, v němž se tímto rozhodnutím stanoví Litvě finanční oprava ve výši 9 745 705,88 eur ohledně výdajů spojených s financováním z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova;
- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/2014 ze dne 8. listopadu 2017, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), v rozsahu, v němž se tímto rozhodnutím stanoví Litvě finanční oprava ve výši 546 351,91 eur ohledně výdajů spojených s financováním z Evropského zemědělského záručního fondu a z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

- I. Stanovením opravy ve výši 9 745 705,88 eur pro nedostatky v klíčových kontrolách porušila Evropská komise (dále jen „Komise“) **čl. 52 odst. 2 nařízení (EU) č. 1306/2013**, neboť při rozhodování o závažnosti nesouladu, o povaze protiprávního jednání a o finanční újmě způsobené Evropské unií
  1. v důsledku použití nesprávného výkladu **čl. 24 odst. 1 a odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 65/2011** neprávem shledala, že v Litvě provedené posouzení způsobilosti žadatelů je nedostatečné, protože:
    - 1.1 kontroly provedené litevskými orgány týkající se vztahu podniku k propojenému podniku nebo zahraničnímu partnerskému podniku pro účely potvrzení statusu žadatelů jako malých nebo středních podniků nebyly důkladné;
    - 1.2 v Litvě prováděné monitorování projektů uznaných za rizikové z důvodu údajně umělých podmínek je neúčinné;

2. v důsledku použití nesprávného výkladu **čl. 24 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 65/2011** neprávem shledala, že kvalita v Litvě provedených kontrol přiměřenosti nákladů je nedostatečná;
  3. v důsledku použití nesprávného výkladu **čl. 26 odst. 1 písm. d) a odst. 2) nařízení (EU) č. 65/2011** neprávem shledala, že systém kontrol na místě uplatňovaný v Litvě je nedostatečný;
  4. v důsledku použití nesprávného výkladu **čl. 24 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 65/2011** neprávem shledala, že zboží získané v rámci jednoho z kontrolovaných projektů bylo v zásadě použito pro jiné účely než pro účely projektu.
- II. Stanovením opravy ve výši 546 351,91 eur pro nedostatky v klíčových kontrolách porušila Komise **čl. 52 odst. 2 nařízení (EU) č. 1306/2013**, neboť při rozhodování o závažnosti nesouladu, o povaze protiprávního jednání a o finanční újmě způsobené Evropské unii
1. nevzala v úvahu výpočty příslušných orgánů Litevské republiky týkající se finanční újmy způsobené Evropské unii, spjaté s rozdíly v sankčním systému, které souvisí s identifikací a evidencí zvířat a nejsou upraveny v příslušných unijněprávních opatřeních za rok podání žádosti 2014;
  2. nevzala v úvahu výpočty příslušných orgánů Litevské republiky týkající se finanční újmy způsobené Evropské unii, spjaté s příliš mírným posouzením nedodržení požadavků na identifikaci a evidenci zvířat za rok podání žádosti 2014;
  3. a v důsledku použití nesprávného výkladu **čl. 51 odst. 1 nařízení (ES) č. 1122/2009** neprávem shledala, že analýza rizik v Litvě nebyla v souladu s uvedeným nařízením, protože do ní nebyly zahrnuty rizikové faktory týkající se zvířat;
  4. a v důsledku použití nesprávného výkladu **článku 84 nařízení (ES) č. 1122/2009** neprávem shledala, že v Litvě provedené monitorování výsledků kontrol nebylo v souladu s uvedeným nařízením, protože při poskytnutí statistických údajů nebyly plně dodrženy předlohy Komise.

Žaloba podaná dne 17. ledna 2018 – CV v. Komise

(Věc T-20/18)

(2018/C 112/44)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: CV (zástupce: F. Moyses, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil napadená rozhodnutí ze dne 15. a 20. března 2017 a ze dne 18. října 2017;
- přiznal žalobci částku ve výši 1 475 eur z titulu majetkové újmy spolu se zákonnými úroky ve výši 2,25 %, vypočtenými ode dne vrácení této částky, případně ode dne podání stížnosti, nebo případně ode dne podání žaloby, jakož i částku ve výši 1 eura z titulu nemajetkové újmy;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z pochybení, ke kterým došlo v rámci správního řízení, které předcházelo přijetí napadených rozhodnutí, včetně řízení před lékařskou komisí, na základě kterých byla zamítnuta žádost žalobce o uznání jeho nemoci jako nemoci z povolání a byly mu uloženy některé náklady a poplatky členů lékařské komise.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, jehož se měl dopustit jeden z lékařů ve svých zprávách.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění napadených rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 19. ledna 2018 – Francie v. Komise

(Věc T-26/18)

(2018/C 112/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: F. Alabrune, D. Colas, A.-L. Desjonquères a S. Horrenberger, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil prováděcí rozhodnutí Komise C(2017) 7263 final ze dne 8. listopadu 2017, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), oznámené francouzské vládě dne 9. listopadu 2017, v rozsahu, v němž:
  - zahrnuje opravu ve výši 2 246 700 eur z důvodu zohlednění krajinných prvků v rámci GAEC, se kterým údajně nejsou v souladu, pokud jde o „Nedostatky v systému evidence půdy“ pro roky podání žádosti 2013 a 2014;
  - zahrnuje paušální opravu týkající se všech oblastí, které zahrnují alespoň jednu oblast kvalifikovanou jako „landes et parcours (vřesoviště využitelná k pastvě)“, a nikoli jen oblastí kvalifikovaných jako „nezpůsobilé oblasti (landes et parcours)“ pro roky podání žádosti 2013 a 2014;
  - se týká „ELPP-FEADER SIGC – 2014-2020“ v rámci šetření CEB/2016/047; a
  - uplatňuje paušální opravu ve výši 100 % na departement Horní Korsika pro roky podání žádosti 2013-2014, pokud jde o „Kontrolní systém vykazuje závažné nedostatky – Korsika“;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 6 odst. 1 a přílohy III nařízení Rady č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003.

Podle žalobkyně se Komise tohoto porušení dopustila, když konstatovala, že takové prvky, jako jsou skalnaté výběžky, rybníky či háje, stanovené francouzskou právní úpravou nespádají do dobrého zemědělského a environmentálního stavu (GAEC), a dále, že tato ustanovení ukládají individuální ochranu každého krajinného prvku, a že v důsledku toho tyto prvky nemohou být začleněny do celkové plochy zemědělských oblastí.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality. V této souvislosti má žalobkyně za to, že ačkoli se spor týká pouze oblastí kvalifikovaných jako „landes et parcours“, Komise přijala opravu založenou na všech oblastech v případech, které zahrnují takové oblasti, tedy včetně části těchto oblastí, které nejsou oblastmi kvalifikovanými jako „landes et parcours“, a v každém případě ponechala bez povšimnutí vyčíslení předané francouzskými orgány.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z argumentu, podle kterého Komise za účelem provedení finanční opravy ve výši 13 127 243,30 eur, pokud jde o programové období EZFRV 2014-2020 („RDR 3“), vycházela z údajů, o kterých rozhodla, že jsou v rozporu s čl. 6 odst. 1 a přílohou III výše uvedeného nařízení č. 73/2009.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality a porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o „Kontrolní systém vykazuje závažné nedostatky – Korsika“ pro roky podání žádosti 2013 a 2014, v napadeném rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise uplatňuje paušální opravu ve výši 100 % na departement Horní Korsika.

Žaloba podaná dne 19. ledna 2018 – Planet v. Komise

(Věc T-29/18)

(2018/C 112/46)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Planet (Athény, Řecko) (zástupce: V. Christianos, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil zamítavé rozhodnutí Komise, kterým konkludentně zamítla žádost žalobkyně o přístup k dokumentům týkajícím se zadávacího řízení ohledně projektu EuropeAid/1 37681/IH/SER/ROC/4 a
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Společnost Planet se touto žalobou domáhá zrušení konkludentního rozhodnutí Komise, kterým zamítla žádost společnosti Planet o přístup k dokumentům podle nařízení č. 1049/2001 týkajícím se zadávacího řízení č. EuropeAid/137681/IH/SER/ROC/4.

Společnost Planet tvrdí, že zamítavé konkludentní rozhodnutí Komise musí být zrušeno z důvodu, že neobsahuje odůvodnění, které je v unijním právu nezbytné podle článku 296 SFEU a představuje podstatnou formální náležitost unijních aktů.

Žaloba podaná dne 20. ledna 2018 – Izuzquiiza a Semsrott v. Frontex

(Věc T-31/18)

(2018/C 112/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Luisa Izuzquiiza (Madrid, Španělsko) a Arne Semsrott (Berlín, Německo) (zástupci: S. Hilbrans a R. Callsen, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex)

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí agentury Frontex ze dne 10. listopadu 2017 (ref: CGO/LAU/18911 c/2017), kterým byl žalobcům odepřen přístup k názvu, vlajce a typu všech plavidel, které agentura Frontex použila ve Středozemním moři v rámci společné operace Triton v období od 1. června 2017 do 30. srpna 2017;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení vynaložených žalobci, včetně nákladů na případné vedlejší účastenství, a to i v případě zamítnutí žaloby.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že agentura Frontex porušila nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾ tím, že neprovedla individuální přezkum každého požadovaného dokumentu za účelem posouzení použitelnosti uvedené výjimky.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že agentura Frontex porušila první odrážku článku 4 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení, která se týká veřejné bezpečnosti, protože důvody uvedené na podporu použití výjimky jsou v rozhodné části po skutkové stránce nesprávné: pravidla použitá při operaci nemohou být sledována veřejně dostupnými prostředky.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že agentura Frontex porušila první odrážku článku 4 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení, která se týká veřejné bezpečnosti, protože důvody uvedené na podporu použití výjimky nezohledňují okolnost, že žalobci požadovali informace pouze o plavidlech, která byla použita v minulosti.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že agentura Frontex porušila první odrážku článku 4 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení, která se týká veřejné bezpečnosti, neboť žalovaná nevzala v úvahu – a neodpověděla na tento argument vznesený žalobci – že část požadovaných informací byla již zveřejněna na Twitteru, pokud jde o některá z plavidel použitých v rámci společné operace Triton v roce 2017, a že srovnatelné informace, pokud jde o pravidla použitá v rámci společné operace Triton v roce 2016, byly již zveřejněny.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že agentura Frontex porušila čl. 4 odst. 6 uvedeného nařízení, neboť i kdyby – ve skutečnosti neexistující – riziko, že by se zločinecké sítě snažily vyhnout ostraze hranic, bylo pravděpodobné, mohlo by to odůvodnit pouze odepření informací o názvu použitých plavidel, avšak nikoliv o typu a vlajce.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že agentura Frontex porušila čl. 4 odst. 6 uvedeného nařízení tím, že nezhodnotila poskytnutí částečného přístupu k požadovaným informacím, i když informace o některých plavidlech již byly zveřejněny.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

Žaloba podaná dne 23. ledna 2018 – Pracsis a Conceptexpo Project v. Komise a EACEA

(Věc T-33/18)

(2018/C 112/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Pracsis SPRL (Brusel, Belgie) a Conceptexpo Project (Wavre, Belgie) (zástupce: J.-N. Louis, advokát)

Žalované: Evropská komise a Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušil napadená rozhodnutí, jelikož označují Cechoforma jako úspěšného uchazeče, s nímž byla uzavřena rámcová smlouva v rámci výzvy k podávání nabídek EACEA/2017/01, a zrušil smlouvu uzavřenou EACEA s Cechoforma;
- uložil Evropské komisi a EACEA, aby společně a nerozdílně uhradily žalobkyním částku jeden milion euro;
- uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovnosti zacházení a povinnosti transparentnosti.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práva být slyšen.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z povinnosti uvést odůvodnění a zjevně nesprávného posouzení.

Žaloba podaná dne 25. ledna 2018 – VF v. ECB

(Věc T-39/18)

(2018/C 112/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: VF (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušil revidované hodnocení žalobce za rok 2016 a každoroční přezkum platů a prémie žalobce (dále jen „ASBR“) ze dne 24. května 2017, doručené žalobci téhož dne;
- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 13. září 2017, kterým byla zamítnuta jeho žádost o přezkum revidovaného hodnocení za rok 2016 a ASBR týkajících se žalobce;
- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 20. prosince 2017, které bylo doručeno žalobci dne 21. prosince 2017, jímž se zamítá jeho interní stížnost podaná proti revidovanému hodnocení za rok 2016 a ASBR týkajících se žalobce;
- zrušil rozhodnutí ze dne 6. března 2017, kterým se zamítá změna pracovní smlouvy žalobce;
- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 4. července 2017, kterým se zamítá návrh žalobce, jímž se domáhal přezkumu rozhodnutí o zamítnutí změny jeho pracovní smlouvy;
- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 15. listopadu 2017, které bylo doručeno žalobci dne 21. listopadu 2017, o zamítnutí interní stížnosti podané žalobcem proti rozhodnutí o neprovedení změny jeho pracovní smlouvy;
- uložil žalované, aby žalobci nahradila jím utrpěnou věcnou a morální újmu a
- uložil žalované náhradu nákladů tohoto řízení vynaložených žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce následující žalobní důvody.

1. Pokud jde o rozhodnutí o neprovedení změny pracovní smlouvy:

- Žalobní důvod vycházející z protiprávnosti postupu změny pracovní smlouvy: porušení čl. 10 písm. c) Pracovního řádu pro zaměstnance Evropské centrální banky (dále jen „pracovní řád“) a článku 2.0 pravidel pro zaměstnance a porušení hierarchie norem.
- Žalobní důvod vycházející z protiprávnosti: článek 10 písm. c) pracovního řádu a článek 2.0 pravidel pro zaměstnance jsou v rozporu se směrnicí 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 ⁽¹⁾ o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS a bodem 6 odůvodnění rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS.
- Rozhodnutí nezměnit pracovní smlouvu bylo přijato na základě protiprávních rozhodnutí o hodnocení a ASBR.

2. Pokud jde o hodnocení:

- Procesní pochybení a neexistence dialogu.
- Porušení povinnosti uvést odůvodnění, porušení zásady řádné správy a náležitě péče a z důvodu nedostatečných informací.
- Zjevně nesprávná posouzení.

3. Pokud jde o rozhodnutí o každoročním přezkumu platů a prémie:

- Žalobní důvod vycházející z protiprávnosti pokynů pro každoroční přezkum platů a prémie, porušení povinnosti uvést odůvodnění a porušení zásady právní jistoty.
- Nedostatek řádného vysvětlení stran důvodů pro udělení odměny žalobci, nedostatek transparentnosti a porušení povinnosti uvést odůvodnění.
- Zjevně nesprávné posouzení.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43).

Žaloba podaná dne 30. ledna 2018 – Teollisuuden Voima v. Komise

(Věc T-52/18)

(2018/C 112/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Teollisuuden Voima Oyj (Eurajoki, Finsko) (zástupci: M. Powell, solicitor, Y. Utschneider a K. Struckmann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2017) 3777 final ze dne 29. května 2017, kterým se spojení zahrnující koupi podniku New NP společností EDF prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem a Dohodou o EHP (Věc COMP/M.7764 – EDF/Areva reactor business) (Úř. věst. 2017, C 377, s. 5), a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí trpí zjevně nesprávným posouzením při vymezení výrobního trhu s jadernými palivovými články
  - V důsledku těchto pochybení byl v napadeném rozhodnutí učiněn údajně nesprávný závěr, že v rámci trhu s palivovými články pro typ tlakovodních reaktorů neexistuje samostatný trh s palivovými články pro evropský typ tlakovodních reaktorů. Vzhledem k tvrzeným pochybením při vymezení trhu nebyly v napadeném rozhodnutí analyzovány účinky koupě dílve jaderných reaktorů skupiny Areva Group společností EDF (dále jen „transakce“) na tomto užším výrobním trhu.
  - Věcné posouzení širšího trhu s palivovými články pro tlakovodní reaktory navíc trpí dalšími vadami spočívajícími v nesprávném posouzení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí trpí zjevně nesprávným posouzením při vymezení výrobního trhu se službami v jaderném odvětví
  - V důsledku těchto pochybení byl v napadeném rozhodnutí učiněn údajně nesprávný závěr, že v rámci trhu se službami v jaderném odvětví pro stávající jaderná zařízení na výrobu páry neexistuje samostatný trh s těmito službami pro jaderná zařízení na výrobu páry evropského typu tlakovodních reaktorů. Vzhledem k tvrzeným pochybením při vymezení trhu nebyly v napadeném rozhodnutí analyzovány účinky transakce na tomto užším výrobním trhu.
  - Věcné posouzení širšího trhu se službami v jaderném odvětví pro stávající jaderná zařízení na výrobu páry navíc trpí dalšími vadami spočívajícími v nesprávném posouzení.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí trpí zjevně nesprávným posouzením při vymezení navazujícího zeměpisného trhu s výrobou a velkoobchodním prodejem elektrické energie

Toto nesprávné vymezení zeměpisného trhu údajně vede k nesprávnému posouzení účinků transakce.

Žaloba podaná dne 31. ledna 2018 – Německo v. Komise

(Věc T-53/18)

(2018/C 112/51)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a J. Möller, zmocněnci a M. Winkelmüller, F. van Schewick a M. Kottmann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2017/1995 ze dne 6. listopadu 2017 o zachování odkazu na harmonizovanou normu EN 13341:2005 + A1:2011 o termoplastických stabilních nádržích pro nadzemní skladování topných olejů pro domácnosti, petroleje a motorové nafty v Úředním věstníku Evropské unie podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. 2017, L 288, s. 36),
- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2017/1996 ze dne 6. listopadu 2017 o zachování odkazu na harmonizovanou normu EN 12285-2:2005 o dílensky vyráběných ocelových nádržích v Úředním věstníku Evropské unie podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. 2017, L 288, s. 39), a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

— V prvním žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že napadená rozhodnutí porušují povinnost uvést odůvodnění stanovenou v čl. 296 odst. 2 SFEU. V napadených rozhodnutích nebylo uvedeno vyjádření k zásadní otázce podle čl. 18 odst. 1 nařízení (EU) č. 305/2011⁽¹⁾, zda dotčené harmonizované normy splňují požadavky stanovené v příslušném mandátu a zda lze prostřednictvím norem zajistit dodržení základních požadavků na stavby. Žalobkyně ani soud tudíž nemohou posoudit, na jakých zásadních skutkových a právních úvahách Komise svá rozhodnutí založila.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení hmotněprávních ustanovení nařízení (EU) č. 305/2011

— Zaprvé, napadená rozhodnutí porušují čl. 17 odst. 5 první a druhý pododstavec nařízení (EU) č. 305/2011. V rozporu s uvedenými ustanoveními žalovaná nezkoumala, do jaké míry se dotčené harmonizované normy shodují s požadavky stanovenými v příslušném mandátu. Žalovaná tudíž nerespektovala, že ve skutečnosti nejsou tyto požadavky splněny.

— Zadruhé, napadená rozhodnutí porušují čl. 18 odst. 2 ve spojení s čl. 3 odst. 1 a 2, jakož i čl. 17 odst. 3 první pododstavec nařízení (EU) č. 305/2011. Žalovaná přehlédla, že normy týkající se postupu neobsahují postupy a kritéria pro zhodnocení vlastností ve vztahu k základním charakteristikám, jež se týkají mechanické odolnosti a stability, jakož i pevnosti v tahu a zátěžové odolnosti nádrží, které se podle oblasti působnosti norem mohou používat neomezeně i v oblastech s rizikem zemětřesení a povodní, a tím jsou, pokud jde o tři základní charakteristiky stavebních výrobků, neúplné, čímž je ohroženo dodržování základních požadavků na stavby.

— Zatřetí se žalovaná dopustila nesprávného posouzení, když v rozporu s čl. 18 odst. 2 nařízení (EU) č. 305/2011 odmítla jakožto nepřijatelný návrh žalobkyně zveřejnit odkaz příslušnou harmonizovanou normu s omezením.

— Konečně se žalovaná přijetím napadených rozhodnutí dopustila dalšího nesprávného posouzení, když odmítla návrh žalobkyně, která se domáhala podpůrně vyškrtnutí odkazu na dotčené normy z Úředního věstníku Evropské unie, přičemž toto odmítnutí bylo podle Komise odůvodněno existujícími možnostmi členských států stanovit omezení či zákaz.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. 2011, L 88, s. 5).

Žaloba podaná dne 2. února 2018 – Mahr v. EUIPO – Especialidades Vira (Xocolat)

(Věc T-58/18)

(2018/C 112/52)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ramona Mahr (Vídeň, Rakousko) (zástupce: T. Rohrachner, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Especialidades Vira, SL (Martorell, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „Xocolat“ – Přihláška č. 14 335 574

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. listopadu 2017, ve věci R 541/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 5. února 2018 – Endoceutics v. EUIPO – Merck (FEMIVIA)

(Věc T-59/18)

(2018/C 112/53)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Endoceutics, Inc. (Quebec, Quebec, Kanada) (zástupce: M. Wahlin, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Merck KGaA (Darmstadt, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „FEMIVIA“ – Přihláška č. 13 148 986

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. listopadu 2017 ve věci R 280/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v řízení před EUIPO i před Tribunálem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001.

Žaloba podaná dne 5. února 2018 – Probelte v. Komise

(Věc T-67/18)

(2018/C 112/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Probelte, SA (Murcia, Španělsko) (zástupce: C. Mereu a S. Saez Moreno, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- konstatoval, že je žaloba přípustná a opodstatněná;
- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2065 ze dne 13. listopadu 2017, kterým se potvrzují podmínky schválení účinné látky 8-hydroxychinolin stanovené v prováděcím nařízení (EU) č. 540/2011 a mění prováděcí nařízení (EU) 2015/408, pokud jde o zařazení účinné látky 8-hydroxychinolin na seznam látek, které se mají nahradit ⁽¹⁾ („sporné rozhodnutí“); a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně tvrdí, že se žalovaná dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila právo žalobkyně na obhajobu a její legitimní očekávání, když přijala sporné rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o změnu podmínek pro schválení látky 8-hydroxychinolin a zařadila tuto látku na seznam látek, které se mají nahradit.

Žalobkyně se konkrétně domáhá zrušení sporného rozhodnutí na základě následujících důvodů:

1. Zamítnutí žádosti žalobkyně o změnu podmínek pro schválení látky 8-hydroxychinolin v souladu s prováděcím nařízením (EU) č. 540/2011 ⁽²⁾.
  - Právo na obhajobu: žalovaná neprovedla peer review v souvislosti s novými daty, která mohla žalobkyně na základě výslovného povolení předložit v řízení týkajícím se úpravy látky 8-hydroxychinolin podle nařízení 1107/2009 ⁽³⁾. Upřela tak žalobkyni právo na řádné a účinné vyjádření jejího stanoviska. Žalovaná také zařadila látku 8-hydroxychinolin na seznam látek, které se mají nahradit, aniž řádně zvážila nova data z testů provedených žalobkyní.
  - Legitimní očekávání: žalovaná neprovedla peer review v souvislosti s novými daty, která mohla žalobkyně na základě výslovného povolení předložit v řízení týkajícím se úpravy látky 8-hydroxychinolin podle nařízení 1107/2009, ačkoli žalobkyni výslovně informovala o tom, že tak učiní. Porušila tak legitimní očekávání žalobkyně, že budou její nová data podrobena peer review ve všech členských státech.
  - Zjevně nesprávné posouzení: z vědeckého hlediska bylo zřejmé, že dat nebylo dostatečné množství, takže nová data předložená žalobkyní by pomohla překlenout mezeru v klasifikaci. Žalovaná se dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož nezohlednila stávající vědecké a technické poznatky o látce 8-hydroxychinolin.
2. Změna prováděcího nařízení (EU) 2015/408 ⁽⁴⁾, pokud jde o zahrnutí látky na seznam látek, které mají být nahrazeny.
  - Právo na obhajobu/legitimní očekávání/zjevně nesprávné posouzení: nesplnění a neuplatnění požadavků pro zahrnutí látky na seznam látek, které mají být nahrazeny, pokud jde o bod 4 Přílohy II nařízení: žalovaná neposoudila expozici za účelem určení, zda by se na látku mohla uplatnit výjimka podle bodu 4 Přílohy II. Porušila tak použitelná ustanovení nařízení 1107/2009, právo žalobkyně na obhajobu a její legitimní očekávání. Žalovaná se tak dopustila zjevně nesprávného posouzení.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2017, L 295, s. 40.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 540/2011 ze dne 25. května 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009, pokud jde o seznam schválených účinných látek (Úř. věst. 2011, L 153, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnice Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/408 ze dne 11. března 2015 o provádění čl. 80 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o sestavení seznamu látek, které se mají nahradit (Úř. věst. 2015, L 67, s. 18).

Žaloba podaná dne 7. února 2018 – Fränkischer Weinbauverband v. EUIPO (Tvar láhve)**(Věc T-68/18)**

(2018/C 112/55)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobce:* Fränkischer Weinbauverband eV. (Würzburg, Německo) (zástupci: L. Petri a M. Gilch, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Trojrozměrná ochranná známka Evropské (Tvar láhve) – Přihláška č. 15 431 281*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. prosince 2017, ve věci R 413/2017-4**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 5. února 2018 – Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe a CarePool Hannover v. Komise**(Věc T-69/18)**

(2018/C 112/56)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobci:* Verband Deutscher Alten- und Behindertenhilfe, Landesverband Niedersachsen/Bremen und Hamburg/Schleswig-Holstein eV (Hannover, Německo) a CarePool Hannover GmbH (Hannover) (zástupce: T. Unger, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobci navrhují, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Komise C(2017) 7686 final ze dne 23. listopadu 2017 o režimu podpor SA.42268 (2017/E) – Německo, Státní podpory podporující úkoly sociální pomoci a SA.42877 (2017/E) – Německo, CarePool Hannover GmbH, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení procesních práv

Porušení podstatných formálních náležitostí, tak jak jsou uvedeny v čl. 263 druhém pododstavci SFEU, plyne ze skutečnosti, že žalovaná se navzdory značným obtížím při vyhodnocování skutkové a právní situace rozhodla nezahájit přezkumné řízení. Přitom zejména délka řízení, jakož i kvalita odůvodnění žalované a její postoj během sporného postupu kontroly státních podpor potvrzují realnost těchto značných obtíží při posuzování toho, zda bylo třeba zahájit formální vyšetřovací řízení.

2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění stanovené v čl. 296 druhém pododstavci SFEU

Další porušení podstatných formálních náležitostí plyne z toho, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno a nespĺňuje tedy požadavky čl. 296 druhého pododstavce SFEU.

3. Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení článků 107 a násl. SFEU

Mimoto došlo k porušení článků 107 a násl. SFEU, jelikož žalovaná chybně vycházela ze zásady, že se jedná o již existující opatření. Sporné podpory jsou novými opatřeními splňujícími kritéria podpor.

Žaloba podaná dne 7. února 2018 – Sonova Holding v. EUIPO (HEAR THE WORLD)

(Věc T-70/18)

(2018/C 112/57)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sonova Holding AG (Stäfa, Švýcarsko) (zástupci: R. Pansch a A. Sabellek, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „HEAR THE WORLD“ – Přihláška č. 15 274 426

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. listopadu 2017, ve věci R 1645/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 8. února 2018 – Itálie v. Komise

(Věc T-71/18)

(2018/C 112/58)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/339/17 – Administrátoři (AD 7) v těchto oborech: 1. Finanční ekonomie 2. Makroekonomie, zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie ze dne 16. listopadu 2017 č. 386 A;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článků 263, 264 a 266 SFEU v rozsahu, v němž Komise porušila rozsudek Soudního dvora ve věci C-566/10 P, jakož i rozsudek Tribunálu ve spojených věcech T-124/13 a T-191/13, ve kterých bylo rozhodnuto, že oznámení o otevřených výběrových řízeních, která omezují jazyky, které si uchazeči v otevřených výběrových řízeních mohou zvolit jako druhý jazyk, na angličtinu, francouzštinu a němčinu, jsou protiprávní.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 342 SFEU a článků 1 a 6 nařízení (EHS) č. 1/1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385).
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 12 ES, nyní článku 18 SFEU, článku 22 Listiny základních práv Evropské unie, čl. 6 odst. 3 SEU, čl. 1 odst. 2 a 3 přílohy III služebního řádu, článků 1 a 6 nařízení č. 1/58, čl. 1d odst. 1 a 6, čl. 27 odst. 2 a čl. 28 písm. f služebního řádu v rozsahu, v němž uvedená ustanovení zakazují ukládat evropským občanům a samotným úředníkům evropských orgánů jazyková omezení, která nejsou obecně a objektivně stanovena vnitřními předpisy orgánů ve smyslu článku 6 nařízení č. 1/58 a která nebyla dosud přijata a zakazují zavést taková omezení, pokud pro to neexistuje zvláštní a odůvodněný zájem služby.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 6 odst. 3 SEU v rozsahu, v němž zakotvuje zásadu ochrany legitimního očekávání jako základní právo vyplývající z ústavních tradic společných členským státům.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci a porušení hmotněprávních ustanovení týkajících se povahy a účelu oznámení o výběrových řízeních v rozsahu, v němž předběžným a obecným omezením jazyků, které je možné si zvolit jako druhý jazyk, na tři jazyky, Komise ve skutečnosti předčasně přistoupila ve fázi oznámení a podmínek přijetí k ověřování jazykových znalostí uchazečů, které se má uskutečnit až v rámci výběrového řízení. Jazykové znalosti se tak staly rozhodující v porovnání s odbornými znalostmi.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení článku 18 a čl. 24 odst. 4 SFEU, článku 22 Listiny základních práv Evropské unie, článku 2 nařízení č. 1/58 a článku 1d odst. 1 a 6 služebního řádu v rozsahu, v němž stanovením podmínky, že žádosti o účast musí být povinně zaslány v angličtině, francouzštině nebo v němčině a že EPSO v témže jazyce zašle uchazečům oznámení o průběhu výběrového řízení, Komise porušila právo občanů Unie komunikovat ve vlastním jazyce s orgány a vytvořila další diskriminaci osob, které dostatečně neovládají tyto tři jazyky.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení článků 1 a 6 nařízení č. 1/58, čl. 1d odst. 1 a 6, a čl. 28 písm. f) služebního řádu, čl. 1 odst. 1 písm. f) přílohy III služebního řádu a čl. 296 druhého podstavce SFEU (nedostatečné odůvodnění), jakož i porušení zásady proporcionality a zkrácení skutkového stavu.

Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že odůvodnění uvedené Komisí zkresluje skutkový stav, jelikož tomu není tak, že by tyto tři jazyky byly nejvíc používány při překladu dokumentů v rámci orgánů; toto odůvodnění je navíc nepřiměřené v porovnání s omezením základního práva, jako je právo na zákaz jazykové diskriminace. V každém případě k zajištění promptního překladu uvnitř orgánů existují méně restriktivní systémy.

Žaloba podaná dne 6. února 2018 – Visi/one v. EUIPO – EasyFix (informační tabule pro vozidla)

(Věc T-74/18)

(2018/C 112/59)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Visi/one GmbH (Remscheid, Německo) (zástupci: H. Bourree a M. Bartz, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: EasyFix GmbH (Víděň, Rakousko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Žalobkyně

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství č. 1391114-0001

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. prosince 2017, ve věci R 1424/2016-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil další účastnici v řízení náhradu nákladů řízení včetně nákladů, které vznikly v průběhu řízení před odvolacím senátem.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 62 druhé věty nařízení č. 6/2002;
- Porušení čl. 62 první věty nařízení č. 6/2002;
- Porušení čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 6. února 2018 – MPM-Quality v. EUIPO – Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(Věc T-75/18)

(2018/C 112/60)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: český

Účastníci řízení

Žalobce: MPM-Quality v.o.s. (Frýdek-Místek, Česká republika) (zástupce: M. Kyjovský, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Elton Hodinářská a.s. (Nové Město nad Metují, Česká republika)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka EU obsahující slovní prvky „Manufacture PRIM 1949“ – Ochranná známka EU č. 3 531 662

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí Čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. prosince 2017 ve věci R 556/2017-4

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení čl. 18 a čl. 58 nařízení č. 1001/2017;
- porušení čl. 10 odst. 3 a násl. a čl. 19 odst. 1 nařízení č. 1430/2017.

Žaloba podaná dne 9. února 2018 – AB Mauri Italy v. EUIPO – Lesaffre et Compagnie (FERMIN)

(Věc T-78/18)

(2018/C 112/61)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: AB Mauri Italy SpA (Casteggio, Itálie) (zástupci: B. Brandreth, barrister a G. Hussey, solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Lesaffre et Compagnie (Paříž, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastník účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie FERMIN – Přihláška č. 10 999 613

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. prosince 2017, ve spojených věcech R 2027/2016-4 a R 2254/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí částečně zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001.
-

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS